

2010

Plataforma per Catalunya (PxC) Eleccions Autonòmiques Parlament de Catalunya

[PROGRAMA ELECTORAL PxC]

Nosaltres tenim les mans netes! Som l'únic vot contra la immigració massiva! Nosaltres tenim les idees clares sobre com resoldre la crisi econòmica! Nosaltres sabem com regenerar Catalunya!

Benvolgut amic/amiga,

El que ara arriba a les teves mans encuriosides no és el programa d'un partit polític cuinat per alguna consultoria externa amb l'objectiu de ser llegit per dos o tres analistes professionals. Doncs no, és, ben al contrari, un document pensat per fer pensar, perquè el comparteixis amb els teus amics, companys de feina, familiars, perquè el portis amb tu al metro, a l'autobús, al tren, perquè hi reflexionis.

Plataforma per Catalunya (PxC) no és un partit més a l'ús d'aquells que es desenten de la realitat durant llargs anys mentre que després, quan s'acosten les eleccions, mitjançant campanyes milionàries, et demanen el teu vot apel·lant als errors del contrari, a la por o a la teva fidelitat a unes sigles polítiques.

Plataforma per Catalunya és el resultat de la justa i legítima reacció de treballadors, estudiants, advocats, empresaris, metges, enginyers, tècnics, funcionaris... davant d'un model de partidisme polític acabat i sense recursos, sense imaginació i sense valor per enfrontar-se i oferir solucions als problemes que t'afecten, personalment, a tu i a tots.

Plataforma per Catalunya no vol un futur sense tu, Plataforma per Catalunya vol treballar per a tu, perquè saps que el que de debò et preocupa és poder seguir sent el que ets, i seguir sentint-te part d'una realitat que estimes i que els altres no saben o no volen defensar.

Per això t'ofereixo en aquestes línies les nostres reflexions i propostes en relació a aquells assumptes que, al nostre entendre, constitueixen la clau d'una convivència pacífica per al bé comú, que és el bé de tots.

Per això, aquí, no ens adreçarem a tu com a simpatitzant, ni com a afiliat, ni com a votant, ni com a compatriota, ni tampoc com a ciutadà. Per a nosaltres ets un amic, una amiga, un company de viatge. Amb el teu suport, amb la teva paraula, amb el teu gest, amb el teu vot, aquest difícil i exigent viatge que Plataforma per Catalunya va iniciar ja fa uns quants anys a Vic, i que s'ha estès a molts pobles de Catalunya, ara ha d'aturar-se al Parlament de Catalunya, perquè la teva veu, que és la nostra veu, se senti per fi al Parlament.

Gràcies, amic/amiga, pel teu suport.

1. PRESENTACIÓ.
2. IMMIGRACIÓ. ORDRE PÚBLIC. IDENTITAT SOCIAL.
3. INFÀNCIA. JOVENTUT. FAMÍLIA. GENT GRAN. TRADICIONS.
4. EDUCACIÓ. UNIVERSITAT. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ. CULTURA I NOVES TECNOLOGIES.
5. ECONOMIA I BENESTAR DE LES PERSONES. PROGRÉS I CREIXEMENT.
6. HISENDA I TRIBUTS.
7. MITJANS DE COMUNICACIÓ: PRIVATITZACIÓ DE TV3.
8. PLA D'INFRAESTRUCTURES, TERRITORI I OBRA PÚBLICA.
9. SEGURETAT CIUTADANA, JUSTÍCIA I SISTEMA PENAL.
10. CORRUPCIÓ. REGENERACIÓ I ÈTICA POLÍTICA.
11. TREBALL I OCUPACIÓ.
12. HABITATGE I URBANISME.
13. SANITAT.
14. ECOLOGIA, MEDI AMBIENT, SOSTENIBILITAT.
15. CRIDA FINAL DE LA PLATAFORMA PER CATALUNYA.

1. PRESENTACIÓ.

Catalunya afronta un altre procés electoral -segurament el més important de la seva història- davant el qual els catalans hauran de decidir el seu futur, no només per als propers quatre anys, sinó que del resultat d'aquests comicis dependrà la fisonomia de Catalunya en les pròximes dècades.

En aquests moments ens juguem temes tan importants com:

Si volem que la islamització de Catalunya segueixi avançant com en els últims 15 anys o si li barrem el pas definitivament.

Si volem que als 400.000 islamistes que farà 10 anys que resideixen a Catalunya se'ls concedeixi la nacionalitat espanyola entre el 2012 i el 2014.

Si volem que segueixin augmentant els guetos d'immigrants, veritables territoris en què Catalunya ha deixat d'existir.

Si volem que la immigració islàmica, subsahariana, andina i oriental acabi modificant de manera irreversible la fesomia europea de Catalunya.

Si volem que la societat catalana segueixi dissolent-se i perdent la seva identitat o si, per contra, o si promovem la seva recuperació, especialment demogràfica.

Si seguim permeten que Catalunya segueixi sense reaccionar davant la crisi econòmica, deixant perdre la seva indústria i llocs de treball, callant davant la globalització i la deslocalització industrial.

Si deixem que segueixi obrint-se la bretxa entre la Catalunya real i la Catalunya oficial, si deixem que el sistema democràtic segueixi perdent progressivament qualitat.

Si volem que la manca de capacitat per governar que ha caracteritzat els darrers set anys de Tripartit segueixi sent la principal característica de la nostra autonomia.

Quan s'esgoti la legislatura que s'iniciarà a la tardor de 2010, en l'aparentment llunyà 2014, si no s'ha fet front a tots aquests problemes i no s'han resolt, la situació serà completament irreversible: el 2014, els partits polítics majoritaris ja no es disputaran el vot dels catalans sinó el dels 400.000 nous votants islamistes fent-los més i més concessions a costa de la nostra identitat; la immigració ja haurà imposat definitivament la seva presència en amplis territoris de Catalunya, els quals s'hauran convertit en seu de cultures estrangeres empeltades en el nostre país, i així successivament.

No hem arribat per casualitat a l'avantsala d'aquesta situació: aquest veritable desastre històric té noms i cognoms.

Diccionari de responsables

No es pot oblidar la responsabilitat de la classe política catalana en aquesta situació.

Durant 20 anys, Jordi Pujol i CiU van teixir unes xarxes d'interessos polítics i econòmics des de la Generalitat prenent fer creure que la construcció nacional de Catalunya era l'eix de la seva política, confonent els seus propis interessos amb els del país. La gestió quotidiana dels afers públics va passar a un segon pla.

El resultat va ser la conversió de Catalunya en la zona més corrupta de l'Estat i, paradoxalment, on menys es parlava de corrupció.

Des de 1992, després de les Olimpíades de Barcelona, Jordi Pujol, enviant Àngel Colom i Colom al Marroc com a delegat de la Generalitat, va optar per atraure immigració magribina a Catalunya creient que els marroquins aprendrien abans el català (a diferència dels grups ètnics procedents d'Iberoamèrica, els quals, previsiblement, no s'esforçarien a aprendre el català ja que parlaven castellà, llengua oficial comuna a tots els espanyols). Per això, avui crida l'atenció que CiU es sorprengui per la presència del burca, del vel islàmic, del niqab als carrers de les nostres ciutats, viles i pobles. **Qui va portar l'Islam a Catalunya? Una sigla: CiU, i dos rostres: Pujol i Colom.**

Tot això és sobre el que Catalunya s'haurà de pronunciar en les pròximes eleccions autonòmiques, l'última oportunitat per resoldre tots aquests problemes... abans que sigui massa tard!

Qui ha generat 600.000 aturats a Catalunya? Qui ha obert definitivament les portes a l'Islam i a 1.250.000 immigrants? Una sigla: el PSC, i dos rostres: Maragall i Montilla.

Després de successives derrotes electorals i veient la impossibilitat d'aconseguir una victòria electoral sent només la corretja de transmissió del PSOE, el PSC va optar per "nacionalitzar-se". Amb això no en va tenir prou per aconseguir imposar-se en les eleccions de 2003, ni tampoc en les de 2006, quan només va aconseguir col·locar el seu candidat al Palau de la Generalitat pactant amb ERC i ICV. La pressió d'ERC (que el 2003 va recollir tot el vot decebut de CiU) va condicionar les dues fórmules del Tripartit que, en lloc de trencar amb la política de "construcció nacional de Catalunya" iniciada per CiU i dedicar-se a la "gestió política", va esmerçar els seus esforços a redactar un nou Estatut que no s'ha aconseguit aprovar definitivament, i ha governat d'esquena a la crisi econòmica i social, particularment greu a Catalunya.

Dirigida per Carod-Rovira, un rígid i dogmàtic marxista independentista, ERC va arribar a la seva cota més alta de vots el 2003 però corre el risc de baixar fins a la seva pitjor quota electoral el 2010: entre aquestes dues dates ens han fet una bona demostració pública de la manca de capacitat d'ERC per governar una comunitat. Els seus somnis independentistes, la seva ignorància absoluta de l'essencial de la identitat catalana, van fer que aquest partit es convertís en "el partit de la immigració", en els principals defensors dels immigrants junt amb ICV, amb els seus líders oferint suport entusiasta als islamistes i a la seva "integració", amb Carod-Rovira al·ludint una i altra vegada a l'"Islam català", i amb els dirigents d'ERC concedint més subsidis i subvencions que mai a les associacions islàmiques...

I la gestió del dia a dia? Que importava quan es tenien tan "alts ideals"! No és estrany que ERC patís en aquests anys constants problemes interns, dissidències i que, finalment, en arribar el 2010, el vot independentista quedés fracturat en diferents opcions, cadascuna més exòtica i immadura. **Qui ha donat més ales a l'islamisme a Catalunya? Qui ha parlat de manera més irresponsable i frívola de l'"Islam català"? Una sigla: ERC, i un rostre: Carod-Rovira.**

Permanentment privat d'aproximar-se al poder a causa de la seva feble estructura a Catalunya i dels errors de la seva pròpia direcció, tant catalana com espanyola, el PP s'ha configurat sempre com un partit aliè a Catalunya, pagant-ne les conseqüències.

Aznar, en primer lloc, va demostrar el poc que li interessava la seva "delegació catalana" pactant el 1996 amb CiU, mentre afirmava que "parlava català en la intimitat", una burla a la nostra llengua i a la nostra intel·ligència. Més tard, en plena orgia bel·licista de suport a les aventures colonials de Bush, el PPC va començar a enfonsar-se i a collir resultats electorals ínfims dels que encara no s'ha recuperat.

L'últim congrés del PPC va consagrar la formació d'una direcció feble, la qual s'ha limitat en tot a ser la caixa de ressonància de la seva direcció madrilenya i ha seguit configurant el partit de Rajoy com una cosa exterior a Catalunya, sense veu pròpia en aquesta autonomia i sense capacitat, intenció, ni voluntat de tenir-la. I és en aquest punt on el PPC ha "descobert" el problema del burca a duo amb CiU en el que constitueix el gir copernicà més increïble de la història recent a Catalunya.

Qui ha desprestigiats en aquesta autonomia el centre-dreta convertint-lo en quelcom completament impresentable? Qui ja no té possibilitats de reivindicar-se com a partit català? Una sigla: el PP, i uns rostres: els Piqué, els Sánchez-Camacho...

En d'aquesta situació, els qui deien que més defensaven la "catalanitat" (CiU i ERC) han acabat sent els principals impulsors de la riuada d'immigració islàmica que ha arribat a Catalunya.

Els qui defensaven el rigor en la gestió dels assumptes públics i l'hora de "governar", el PSC, no han estat més que una continuació del vintenni convergent i avui ja no tenen credibilitat ni poden argumentar una eficàcia que no han demostrat en set anys al poder.

Finalment, els qui van voler votar una opció "espanyolista" van veure com aquesta es pujava al furgó de cua de l'americanisme, es mostrava favorable a l'entrada de Turquia a la UE i tenia els ulls més posats en la defensa de la política exterior dels Estats Units que en la defensa de Catalunya i dels catalans, donant suport a l'entrada d'Espanya a les guerres de l'Iraq i de l'Afganistan en contra de l'immensa majoria de la societat catalana.

La major part dels qui han votat aquestes opcions polítiques s'han vist decebuts.

Així hem arribat a la situació actual de desconfiança de la població envers la seva classe política i de reconeixement que els interessos de la ciutadania van per una banda i els dels seus polítics discorren per una altra.

Els responsables d'aquesta situació són les sigles que han conduït la vida política catalana aquests darrers 30 anys. Cal tenir el valor de trencar amb ells. Cal reconèixer que més enllà d'aquestes sigles, un poble i una terra tenen futur sempre que sàpiguen reconquerir-la. I per això cal que emergeixin noves opcions i noves actituds polítiques.

Plataforma per Catalunya ha nascut per respondre a la necessitat històrica de Catalunya de trencar amb les dinàmiques polítiques de les últimes dècades. Per això cal que en la configuració del proper Parlament hi hagi una forta presència de diputats de PxC.

La Plataforma per Catalunya proposa trencar amb totes aquestes dinàmiques que ens han portat just fins on ens trobem, és a dir:

A una Catalunya corcada per la corrupció.

A una Catalunya amb 1.250.000 immigrants.

A una Catalunya amb 600.000 aturats.

A una Catalunya perduda entre la crisi econòmica, la immigració massiva, la corrupció generalitzada i la mala gestió dels recursos.

2. IMMIGRACIÓ. ORDRE PÚBLIC. IDENTITAT SOCIAL.

Benvolgut amic/amiga: tu saps, tan bé com nosaltres, que les idees tenen les seves conseqüències, que les coses succeeixen per alguna cosa i es fan amb una finalitat. I saps també que les llibertats que avui gaudim a Catalunya són el fruit de l'esforç i del treball de molts homes i dones que abans que nosaltres van decidir apostar per la llibertat, la justícia, la pau i l'ordre social, construint una societat en què el fonamental és la persona i la seva llibertat.

Per això, a Plataforma per Catalunya ens preocupen i reflexionem seriosament sobre les conseqüències que la desordenada política immigratòria té i pot tenir en el futur per a la nostra identitat, la nostra manera de viure i d'entendre la vida, la nostra manera d'estimar, de sentir, de treballar, en fi, per a la nostra cultura i civilització occidentals.

Aquesta reflexió que volem compartir amb tu fa anys que ja s'ha fet a Europa i a la resta de països occidentals que participen de la nostra forma d'entendre la convivència, encara que malauradament per a nosaltres, a Catalunya, però també a la resta de l'Estat, els partits polítics que han ostentat el poder, qualsevol que fos la seva posició ideològica enfront d'altres temes, han evitat aquest debat per tots els mitjans possibles i han intentat amagar i disfressar la realitat.

Però la realitat s'acaba imposant a qualsevol treball d'enginyeria social. I tu, com a ciutadà o ciutadana, coneixes, millor que ningú, la realitat. El teu barri, el teu carrer, la teva ciutat, veuen constantment amenaçats l'ordre social i la seva identitat com a conseqüència d'una descontrolada i erràtica - de vegades fins i tot inexistent - política de control migratori. Una política que ha tingut com a finalitat mantenir un model de creixement econòmic que ara s'ha demostrat insostenible, desvertebrar les nostres institucions més estimades i eficaces, crear grans bosses de vot captiu i, finalment, dividir la societat.

On som?

Catalunya és en termes percentuals la primera regió d'Europa i la segona del món (després dels Estats Units) pel que fa a la recepció d'immigrants.

Segons dades oficials,
l'índex de
delinqüència dels
estrangers a
Catalunya és deu
vegades superior al
dels ciutadans
autòctons.

En els últims 15 anys ha entrat massa immigració sense que ningú no hi fes res. PxC, des de la seva fundació el 2000, ha predicat al desert sobre els riscos que implicava aquesta situació. Finalment, PxC ha aconseguit que avui s'hagi obert un debat no només a Catalunya sinó a tot l'Estat sobre la immigració massiva i el que això implica. Però del que es tracta és de reflexionar i prendre decisions, no sobre temes anecdòtics (el burca, la implantació de mesquites, les pregàries islàmiques, sobre la vinculació de la immigració amb la delinqüència o salaris o en l'augment de l'atur entre autòctons), sinó sobre el mateix fenomen migratori. O els catalans accepten dòcilment ser una "societat mestissa i multicultural" o defensen la seva identitat com a poble europeu.

En termes demogràfics, el fenomen migratori dels últims anys al nostre país no es pot qualificar en altres termes que una autèntica invasió. Certament apadrinada pel poder polític, o si més no consentida, però invasió per al conjunt dels ciutadans. La invasió que pateix Catalunya és una de les conseqüències directes i perniciososes del que s'ha denominat com a mundialització o globalització.

Segons dades oficials, l'índex de delinqüència dels estrangers a Catalunya és deu vegades superior al dels ciutadans autòctons.

Els immigrants gaudeixen percentualment d'un major nombre de prestacions socials respecte a la resta d'habitants de Catalunya, o almenys, les obtenen en condicions de discriminació respecte als ciutadans autòctons, a més, no hi ha una distinció rellevant pel que fa a les prestacions que rep l'immigrant resident legalment i el qui ha entrat a l'Estat de forma il·legal i roman en aquesta situació, constituint una burla consentida a la llei vigent i un greuge no només per als nacionals comunitaris sinó per als estrangers que resideixen i treballen legalment a Catalunya.

La immigració islàmica, massiva a Catalunya, posa en perill les nostres senyes d'identitat europees pel que fa a la llibertat personal i col·lectiva, la democràcia com a mitjà de presa de decisions, la cultura grecollatina, la religió cristiana, la llengua pròpia de Catalunya o les tradicions populars.

El Govern de l'Administració Central retalla a les comunitats autònomes les aportacions estatals per al pagament de les prestacions socials, les quals no obstant això són competents per dur a terme les polítiques socials, competències que en ocasions han assumit sense tenir en compte el cost que ens suposa als ciutadans duplicar estructures administratives.

Davant el debat desencadenat al llarg d'aquest any en relació a l'empadronament dels immigrants il·legals per part dels ajuntaments, PxC posa en coneixement del poble de Catalunya, que va ser el govern del PP el qui, mitjançant la Llei Orgànica 14/2003 de 20 de novembre, va modificar la legalitat vigent fins aquells moments passant a obligar els ajuntaments a procedir a l'empadronament de tots els ciutadans residents en un determinat municipi encara que la seva entrada i permanència en el territori fossin en contra de la llei.

El mercat laboral no pot absorbir els excedents d'immigració que sempre han crescut a major velocitat que els llocs de treball reals.

A partir de 2002 el mercat laboral ja va començar a registrar tensions a causa del desfasament causat per l'arribada massiva de mà d'obra, amb el resultat d'una moderació creixent en els salaris. La immigració és avui dia no només responsable que l'atur entre els nostres joves arribi al 30% sinó també que els salaris s'hagin estancat.

L'arribada al poder de partits autodenominats "progressistes" ha agreujat encara més el fenomen. Aquests partits (PSC, ERC i ICV), els quals s'obstinen a defensar els interessos dels nouvinguts abans que els drets dels catalans, han aconseguit que amb massa freqüència i en aplicació de la "discriminació positiva" s'hagi donat preferència als immigrants a l'hora d'obtenir prestacions socials i subsidis. En aquest sentit, els membres del "Tripartit" són responsables solidaris d'aquestes actituds contra el poble català.

Gràcies a aquesta classe política suïcida i irresponsable, els catalans ja ens sentim estrangers en alguns barris i en algunes ciutats. Hem arribat al punt en què, en moltes escoles públiques a casa nostra, els alumnes autòctons han desaparegut. Els nostres governs, estatals i autonòmics, no han aprovat ni una sola mesura, ni una, per

donar suport a la natalitat de les nostres parelles mentre que el 67% dels infants nascuts a Catalunya són fills d'immigrants.

Gràcies a aquesta classe política suïcida i irresponsable, els catalans ja ens sentim estrangers en alguns barris i en algunes ciutats.

Estem en contra de l'arribada massiva d'immigrants perquè pensem en el futur de Catalunya i dels nostres fills! Sí, però no som un partit "xenòfob". Ens oposem simplement a la pèrdua d'identitat del nostre país, a veure'ns convertits en un país mestís i multicultural, i que a més no funciona! Els que sí que han estat xenòfobs són aquells polítics que han acceptat importar massivament mà d'obra estrangera per beneficiar els negocis dels seus amics a costa de desfigurar la identitat del nostre poble.

PxC proposa una alternativa global a l'actual política d'immigració, nacionalitat, estrangeria i control de l'ordre públic nacional. L'aturada de qualsevol flux migratori cap a Catalunya, la repatriació progressiva dels immigrants delinqüents o aturats de llarga durada, la modificació dels criteris per atorgar la nacionalitat espanyola als immigrants.

1. L'única solució al problema de la immigració massiva és la repatriació dels excedents migratoris que mai no tindran lloc en el nostre mercat laboral i que mentre romanguin en el nostre territori suposaran una font de despesa pública.

2. La repatriació dels excedents d'immigració ha de començar pels immigrants que hagin comès delictes en el nostre territori, després pels immigrants il·legals i finalment pels immigrants aturats de llarga durada.

3. En territori català els catalans hem de tenir prioritat a l'hora d'aspirar a llocs de treball, subsidis i subvencions concedits per les administracions catalanes amb diners procedents dels catalans.

4. L'expulsió dels immigrants il·legals de forma immediata i sense cap tipus de negociació amb països estrangers. Ningú no pot fer-nos responsables del desgovern, negligència o irresponsabilitat de les autoritats estrangeres.

5. Per a això, des del Parlament de Catalunya, impulsarem una reforma integral del règim d'estrangeria a Espanya suprimint el procediment d'arrelament tant des del punt de vista social com laboral. PxC, allà on estigui representada, emprarà els mitjans legals necessaris per a procedir als canvis legislatius, reglamentaris o d'usos administratius per tal d'impedir l'empadronament dels immigrants il·legals als ajuntaments així com per suprimir l'empadronament per qualsevol mitjà que no exigeixi la presència i la compareixença física de l'estranger personalment davant el funcionari o l'autoritat que s'estimi competent, acompanyat de passaport original o visat expedit a aquests efectes.

6. Els immigrants que resideixen legalment tenen els seus drets i deures, però mai no gaudiran de privilegis en relació a la resta de ciutadans, per tal de no incórrer en la discriminació dels ciutadans autòctons. Els immigrants s'han d'adaptar al nostre model de societat i no nosaltres al seu.

7. **Aplicar a l'Islam el principi de precaució** ja que una religió que manté el dogma de la guerra santa per expandir-se, la unió entre el polític i el religiós i trets que impedeixen la integració dels seus creients no és una religió com qualsevol altra, sinó completament diferent a totes les altres. Es realitzaran totes les actuacions que siguin necessàries per impedir l'aplicació d'aquells preceptes islàmics de la xària (llei islàmica) que suposin una vulneració dels drets humans, fins i tot a través de mesures penals o sancionadores administratives.

8. La supressió de qualssevol subvencions públiques o cessió gratuïta o onerosa de terrenys de titularitat pública per a la construcció de mesquites o en general centres de culte i reunió de qualsevol manifestació religiosa que no respecti íntegrament els drets i llibertats fonamentals universalment reconeguts a la Declaració Universal dels Drets Humans.

9. La creació d'una Unitat Especial de la Inspecció de Treball, dependent de la Direcció General de Treball de la Generalitat, per supervisar que els drets dels immigrants, així com les obligacions dels empresaris es compleixin igual que amb els ciutadans autòctons, evitant d'aquesta manera la competència deslleial que suposen els treballadors immigrants, els quals treballen per salaris inferiors i sense tots els drets i

Aplicar a l'Islam el principi de precaució ja que una religió que manté el dogma de la guerra santa per expandir-se, la unió entre el polític i el religiós i trets que impedeixen la integració dels seus creients.

conquestes socials obtinguts durant decennis de lluita pels treballadors de la nostra comunitat, sancionant l'empresari que comet infracció de les més elementals normes de solidaritat col·lectiva i lliure competència aprofitant-se dels errors del sistema per competir en millors condicions que la resta d'empresaris.

10. El reagrupament familiar es farà sempre amb caràcter temporal i no definitiu i només per als immigrants que portin residint a Espanya de forma legal com a mínim 10 anys.

11. Inclusió del delictes d'immigració il·legal en el Codi Penal. Arribar a considerat com a un primer acte delictiu que hauria de ser perseguit i concloure amb l'expulsió immediata de l'infractor.

12. Per a l'obtenció del permís de residència, els immigrants haurien de superar una prova de coneixements de cultura, llengua i tradicions catalanes així com demostrar el coneixement de les llengües oficials a Catalunya, el català i l'espanyol.

13. Deportació als seus països d'origen de tots els immigrants que hagin comès delictes pels quals hagin estat condemnats a una pena superior a dos anys. Expulsió de tots els immigrants en sortir de la presó després d'haver complert la seva pena íntegrament.

14. Estrictes control dels visats per a l'anomenat "fals turisme".

15. **Comprometre el Parlament català a portar al Congrés la reforma de la llei d'estrangeria** per impedir premiar l'estada irregular durant tres anys al nostre país amb la "regularització per arrelament" i frenar el reagrupament familiar condicionant-lo al fet que l'immigrant pugui demostrar que té mitjans per mantenir aquí la seva família.

16. **Promoure la negativa a inscriure immigrants il·legals en els padrons municipals** i portar la qüestió al Tribunal Constitucional.

17. Acabar amb les regularitzacions massives efectuades per governs anteriors, tant del PP com del PSOE.

L'única solució
al problema de
la immigració
massiva és la
repatriació.

18. Modificació del Codi Penal per tal de sancionar amb penes greus conductes com, a títol d'exemple, cobrir la cara de les dones amb vels, proclamar la guerra santa, la pràctica de la poligàmia, les ablacions del clítoris, els matrimonis concertats i en general qualsevol acció que suposi un tracte discriminatori contra la dignitat de la dona pel simple fet de ser-ho. No tolerarem cap forma de cultura que fomenti la discriminació de la dona.

19. Modificació del Codi Civil en matèria de nacionalitat per reforçar els requisits d'accés a la nacionalitat espanyola.

20. Anul·lació de qualsevol partida de despesa pública destinada a polítiques que afavoreixin la immigració, incloent-hi aquelles que eufemísticament es denominen "per a la integració dels immigrants".

21. Exigir al Govern central que destini més efectius a la custòdia i vigilància de les fronteres: la de la Jonquera i Portbou, escandalosos passos de contraban i immigració il·legal a Catalunya, i l'aeroport d'El Prat.

22. Exigirem augmentar les multes i sancions econòmiques als empresaris que contractin estrangers en situació irregular.

23. **Mentre hi hagi un sol català a l'atur, la Generalitat s'ha d'abstenir de concedir més permisos de treball.** L'Estatut concedeix a la Generalitat la potestat de poder atorgar permisos de treball, una potestat que s'ha d'utilitzar en defensa dels catalans.

24. Eliminació de qualsevol classe d'ajuda, beca, o subvenció per part de cap administració local, autonòmica o central als immigrants no residents legalment a Catalunya.

25. Els estrangers que resideixin il·legalment a Catalunya només rebran assistència sanitària urgent i per motius humanitaris fins a la seva expulsió, però no una targeta sanitària que els atorgui l'accés universal i gratuït al sistema sanitari públic.

Anul·lació de qualsevol partida de despesa pública destinada a polítiques que afavoreixin la immigració, incloent-hi aquelles que eufemísticament es denominen "per a la integració dels immigrants".

26. Per a l'obtenció de la nacionalitat espanyola, excepte en els casos subjectes a conveni bilateral de doble nacionalitat amb els països d'Iberoamèrica, cap immigrant extracomunitari mai no podrà adquirir administrativament la nacionalitat espanyola pel fet de romandre 10 anys legalment al país, com passa ara.

27. Negació del dret de sufragi als estrangers no comunitaris. En qualsevol cas, aplicació del principi de reciprocitat pel que fa al vot dels immigrants amb residència legal a les eleccions municipals.

28. **Convocar un referèndum sobre la immigració** perquè el poble català pugui respondre a la pregunta: "Creu que el nombre d'immigrants és excessiu i que cal adoptar mesures per impedir que segueixi creixent: SÍ/NO".

Mentre hi hagi un sol català a l'atur, la Generalitat s'ha d'abstenir de concedir més permisos de treball.

3. FAMÍLIA. INFÀNCIA. JOVENTUT. GENT GRAN. TRADICIONS.

Benvolgut amic/amiga:

De tant repetir-ho, sembla que el podem arribar a oblidar. Com saps, la nostra societat pateix una crisi de valors ètics i socials que afecta totes les institucions.

El model de convivència que ens hem atorgat es fonamenta en una institució essencial com és la família, institució que s'ha vist directament atacada durant els últims anys per determinades ideologies i grups de pressió, els quals, defensant interessos minoritaris, han posat en perill la nostra xarxa social bàsica fonamental.

No obstant això, la família és, per als nens i joves, per a tu!, el primer agent socialitzador i de transmissió educativa de valors ètics i de l'herència històrica, sense els quals una nació, tard o d'hora, s'enfonsa

en la desesperança, la pèrdua d'identitat i, en darrer terme, en el desordre social.

Fer de la família la institució essencial de vertebració de l'ordre social, per damunt d'associacions, lobbies, fundacions, sindicats i altres institucions d'ordre inferior.

Per això, una societat forta necessita de famílies fortes. Una societat lliure necessita de famílies lliures. I sempre, al darrere de cada família forta, hi ha una dona forta.

On som?

La classe política governant ha negat qualsevol valor a la família i s'ha desentès de la seva defensa i promoció com cèl·lula bàsica de la nostra societat. Però el descrèdit de la família s'ha estès a molts més àmbits. Els poders públics posen moltes traves als joves que volen iniciar el seu projecte de vida familiar i enfortir així l'estructura de la societat. A més, gran part de la nostra gent gran es troba desassistida, vivint amb una pensió miserable, abandonats en sinistres residències geriàtriques.

Mentre que la família és avui dia una institució molt valorada pels ciutadans, els poders públics han desenvolupat polítiques al marge d'aquesta valoració i d'aquest sentiment, fent oïdes sordes a la societat a qui diuen servir.

La dona s'esforça actualment a compaginar la seva inserció en el mercat laboral amb la maternitat. Aquesta dualitat, que fa possible el sosteniment econòmic familiar i social, al mateix temps dificulta l'atenció dels fills i la cohesió familiar, sense que l'esforç i la dedicació es vegin afavorits sinó més aviat penalitzats amb desigualtats salarials respecte de l'home.

Davant d'això, PxC PROPOSA fer de la família la institució essencial de vertebració de l'ordre social, per damunt d'associacions, lobbies, fundacions, sindicats i altres institucions d'ordre inferior.

1. La consecució de l'objectiu passarà per reformes legals en l'àmbit civil i penal que procurin una més efectiva defensa del dret de l'infant a gaudir d'una mare i d'un pare i de la tipificació penal del delictes de l'incompliment del règim de visites, així com una nova regulació que impedeixi que els fills es converteixin en moneda de canvi en els processos de separació i divorci, recuperant així el valor de la responsabilitat del cònjuge culpable.

2. **Plataforma per Catalunya proposa un pla de natalitat per al nostre país** que garanteixi el marc més adequat i els incentius fiscals perquè es puguin formar parelles joves i perquè puguin tenir el nombre de fills que desitgin. **Hem de guanyar la batalla demogràfica**, la natalitat i la maternitat són un bé comú i s'han de protegir com a tal.

3. PxC acusa els partits fins ara majoritaris de no haver posat en pràctica ni una sola mesura en els últims 30 anys per aturar la davallada de la nostra natalitat i de pretendre substituir la manca de naixements de nens catalans amb l'arribada de més i més immigrants que cobreixin aquest dèficit demogràfic. Aquesta política només mereix un qualificatiu: suïcida.

4. Augment de les ajudes a les famílies en transport, educació i sanitat en funció del nombre de fills.

5. Establiment de crèdits en condicions favorables per a joves amb rendes totals inferiors a 30.000 euros anuals a través de les caixes d'estalvi dependents indirectament de l'administració autonòmica.

6. La promoció de mesures de discriminació positiva, tant en matèria fiscal com social, per a les famílies que desitgin tenir fills, aplicant una escala progressiva creixent segons el nombre de fills.

7. Ajudes als pares i mares de família nombrosa en atur i incapacitat laboral amb l'establiment de criteris de preferència d'accés al mercat laboral.

8. Establiment de plans municipals per a la promoció de l'esport, sense discriminació positiva envers cap col·lectiu. Cal facilitar-los una vida sana, esportiva, rica en valors humans, que fomenti una òptima realització personal, com a base de l'èxit en el món intel·lectual i professional.

9. El manteniment de pensions dignes per als nostres majors, així com programes d'atenció domiciliària perquè la gent gran romangui a casa dignament. PxC no permetrà que es puguin reduir les pensions o ajudes a la gent gran abans de procedir a la dràstica reducció de la despesa corrent administrativa o d'altres despeses sumptuàries, així com despesa social

Hem de guanyar la
batalla demogràfica,
la natalitat i la
maternitat són un
bé comú i s'han de
protegir com a tal.

dirigida a donar suport i a subvencionar grups minoritaris o organitzacions privades de tota índole.

9. Promocionar la prioritat dels ciutadans autòctons en la concessió d'ajuts socials pel que fa a beques de menjador, places en llars d'infants públiques, ajuts i beques d'estudi i, en general, qualssevol subvencions atorgades per l'Administració directament o indirectament, acabant així amb el favoritisme cap als immigrants.

10. La promoció laboral i l'accés a llocs directius només s'ha de mesurar per la capacitat professional i per un criteri objectiu d'idoneïtat.

11. Facilitar l'adopció nacional com una alternativa a l'avortament, articulant polítiques de sosteniment per a dones en situació de desemparament davant la maternitat.

12. L'impuls d'una Agència Nacional d'Adopció amb els màxims recursos que doni suport a tot nivell a les dones en situació de desemparament davant la maternitat, amb suport mèdic, psicològic, econòmic, i de tota mena, per tal d'impedir que cap dona que vulgui ser mare es vegi impulsada a l'avortament o a no respondre al seu desig per por o desemparament. Es tracta, en fi, de fer de la vida un gran negoci de tots i per a tots.

13. Facilitar la reinserció laboral de les dones majors de 45 anys després d'un període d'excedència per maternitat i educació dels fills mitjançant l'establiment de criteris de preferència.

14. Increment substancial de recursos materials i personals - policia, jutjats especialitzats, informació, centres d'acollida i atenció a les víctimes - per eradicar la violència de gènere, implantant mesures no penals com la pèrdua de les autoritzacions per residir al nostre país i/o l'expulsió del territori nacional, pèrdua de la nacionalitat espanyola, així com acabar amb aquesta injustificada discriminació pel que fa a les penes que pateixen els homes respecte de les dones i que s'ha demostrat absolutament ineficaç en la lluita contra aquest tipus de delictes.

4. EDUCACIÓ. UNIVERSITAT. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ. CULTURA I NOVES TECNOLOGIES.

EDUCACIÓ

Benvolgut amic/amiga:

L'educació té per objecte, com diu la Constitució, el ple desenvolupament de la personalitat humana, però sempre dins del respecte als drets i a les llibertats fonamentals. L'educació, per a tu i per a nosaltres, és transmissió de coneixements però també de valors i tradicions.

Els que creiem en una Catalunya moderna i en desenvolupament som conscients de la necessitat de garantir que els nostres joves adquireixin en un clima de pau social i igualtat d'oportunitats aquests valors i tradicions que ens han fet ser el que som.

Llibertat, pluralitat i qualitat, ordre, disciplina i esforç són els pilars sobre els quals es fonamenta la nostra proposta.

És per això que no ens conformem amb l'accés obligatori al sistema educatiu i amb els nivells de mínima alfabetització que se'ns proposa des d'altres partits i opcions polítiques, ni volem fer de l'educació un instrument al servei del partit o de la ideologia d'un grup o facció, sinó un servei als ciutadans de Catalunya.

L'educació ha de quedar al marge del partidisme i de les ideologies, i això només és possible donant per fi el protagonisme als veritables titulars d'aquest dret: les persones, els pares, els alumnes.

L'Estat no és sinó un protagonista secundari o subsidiari que ha

d'actuar allà on la iniciativa social, i lliure, no pugui arribar, per tal de garantir l'accés universal a l'educació i la igualtat d'oportunitats, i si és el cas, per tal d'impedir que la llibertat individual estigui al servei d'ideologies, creences o sectes que contrariïn els nostres drets i llibertats fonamentals.

Per això, des PxC no responem en matèria d'educació sinó a una consigna: llibertat i competència, pluralitat i qualitat, perquè ho sabem, invertir en educació és la millor manera de fer fort i lliure un país.

On som?

La política educativa actual no satisfà la majoria de la societat catalana. Els alts índex de fracàs escolar, d'atur juvenil i l'escassa formació tècnica i professional adquirida en són una clara mostra.

Estem a la cua en els informes que l'OCDE desenvolupa per conèixer l'excel·lència en l'educació.

Els partits governants, ancorats en l'autocomplaença i l'immobilisme, s'han limitat a fer continus canvis de façana, sense fer de l'educació una prioritat com a exigència col·lectiva sinó un instrument al servei dels seus interessos ideològics o polítics.

Actualment, ens sap greu reconèixer-ho, la qualitat del nostre ensenyament és molt baixa i no es respecta la llibertat dels pares en aquest tema.

El sistema educatiu ha de perseguir, ho repetirem tantes vegades com calgui, exclusivament, el desenvolupament de la persona en la seva integritat, l'augment de la qualitat de l'ensenyament i el dret dels pares a triar l'educació que desitgen per als seus fills.

Llibertat, pluralitat i qualitat, ordre, disciplina i esforç són els pilars sobre els quals es fonamenta la nostra proposta.

PxC PROPOSA:

1. Plataforma per Catalunya proposa una reforma urgent del sistema d'educació català. L'actual sistema educatiu és una fàbrica d'analfabets estructurals, un mecanisme que està fracassant i que no prepara els joves ni per a la vida ni per als cicles superiors d'estudis. La

Generalitat ha d'assumir en primer lloc el fracàs de l'actual model educatiu i fer tot el possible per rectificar promovent els principis d'autoritat del mestre, de disciplina i ordre necessaris en les aules, i de jerarquia entre qui imparteix l'ensenyament i qui el rep. Ha de reintroduir-se també el valor de l'esforç per sobre de qualsevol altra consideració. Només així es formaran noves generacions de catalans adaptades a una societat cada vegada més competitiva la qual requereix una bona qualificació professional i una gran capacitat d'adaptació.

2. La dignificació de l'escola pública en tots els nivells i etapes, la garantia dels drets dels alumnes i dels pares per sobre de la planificació general de l'ensenyament per l'Administració.

3. L'ensenyament s'ha de transmetre a través de la iniciativa de la pròpia societat civil, mitjançant la creació d'associacions, fundacions o societats l'objectiu de les quals sigui formar els ciutadans. PxC garantirà que els pares puguin triar efectivament el centre docent que més s'adigui als seus valors. L'Administració ha d'actuar d'acord amb el principi de subsidiarietat, i només allà on la iniciativa social no arribi a satisfer l'interès dels ciutadans.

4. Que es planifiqui l'oferta de places escolars en funció de la demanda dels pares, i no al contrari, com succeeix en l'actualitat.

5. Les institucions educatives han de gaudir de màxima independència en la seva creació, gestió i consecució d'objectius, sense més límits que els drets fonamentals dels ciutadans. En aquest context, les assignatures ideològiques partidistes, com Educació per a la ciutadania, són un atemptat a la llibertat i han de ser eliminades.

6. El xec escolar, en permetre que l'import de la matrícula vagi dels pares a l'escola, garantirà la llibertat dels pares, sense les interferències totalitàries de l'Administració.

7. Eliminar la zonificació escolar com a sistema d'elecció de centre i, en contrapartida, garantir un sistema en què cada centre tingui autonomia per fixar els criteris d'admissió d'alumnes.

8. Recuperar l'autoritat dels professors i la disciplina a les aules, dotant-los d'efectius instruments de control i, si escau, de sanció.

El xec escolar, en permetre que l'import de la matrícula vagi dels pares a l'escola, garantirà la llibertat dels pares, sense les interferències totalitàries de l'Administració.

9. Procurar un mateix nivell d'educació per a totes les comunitats autònomes, que garanteixi així la igualtat d'oportunitats i la mobilitat geogràfica.

10. Potenciar les noves tecnologies en el sistema educatiu, amb la col·laboració eficaç, pública i subjecta als necessaris controls del sector privat, la qual cosa permetrà també promoure la R+D+i de les empreses privades en un sector en el qual podem i hem de ser líders mundials.

11. Reorganitzar l'ensenyament dels idiomes en aquest país sense ignorar la nostra realitat bilingüe, potenciant el coneixement de llengües estrangeres sense minva del coneixement i ús de les nostres llengües oficials.

12. Acord nacional per a configurar una formació professional de qualitat, homologada a la Unió Europea i adaptada al mercat laboral.

13. Cal impulsar i garantir la qualitat de l'educació per garantir efectivament la igualtat d'oportunitats. Així, proposem que es modifiqui el règim d'homologació de cursos o títols a immigrants exigint en qualsevol cas una prova de nivell que els permeti acreditar els coneixements exigibles als nacionals.

14. La implantació de revàlides al final de cada un dels nivells educatius, Primària, Secundària i Batxillerat, amb exàmens oficials que igualin l'exigència per a tots els alumnes; revàlides els resultats de les quals seran publicats per fomentar la transparència i la motivació del professorat i dels centres educatius així com el coneixement dels pares per assegurar el seu dret a la llibertat d'elecció de centre docent.

UNIVERSITAT

Les universitats catalanes es troben en un estat d'anquilosament intel·lectual i moral que causa estralls a tota la societat, i especialment a la competència professional dels llicenciats i diplomats de cara al seu futur laboral.

Les universitats han de recuperar el seu paper com a referents en la transmissió del saber i en la formació integral dels dirigents de la nostra societat, i això només podrà obtenir-se potenciant la seva autonomia i dignificant el cos de catedràtics i, en general, l'activitat docent.

Les universitats catalanes es troben en un estat d'anquilosament intel·lectual i moral.

On som?

El fenomen de la globalització també s'observa en l'ensenyament superior a través de la implantació del Pla Bolonya i l'Espai Universitari Europeu. Les universitats catalanes competeixen ja en igualtat de condicions amb la resta d'universitats europees.

Això pot i s'ha de veure com una oportunitat per fer universitats més potents i competitives si bé ara per ara no està sinó provocant una conflictivitat innecessària, la profusió de titulacions de Grau que no tenen projecció real en la demanda laboral catalana i que només sobreviuen gràcies a la despesa pública, a més de produir retards en la seva implantació.

Davant d'això, PxC PROPOSA:

1. Les universitats catalanes s'han de dotar dels recursos humans i materials adequats per adaptar-se amb agilitat al Pla Bolonya.
2. Cal, ahora, establir una perfecta coherència entre les titulacions de Grau que estableix Bolonya i les necessitats formatives del mercat laboral català.
3. L'Estat i la Generalitat han de fixar un acord de finançament de les universitats que garanteixi el seu nivell d'excel·lència.
4. L'Estat i la Generalitat, en lloc de reduir les partides pressupostàries destinades a la investigació com han fet en els darrers anys, han d'apostar decididament pel suport a la investigació, leit motiv de la universitat. La inversió en investigació és una aposta clara per al progrés de la nostra societat.

CULTURA I NOVES TECNOLOGIES

En relació a la cultura, les manifestacions artístiques i culturals són i han de seguir sent patrimoni de tots els ciutadans. La nostra societat, que compta amb una de les més riques herències culturals, arquitectòniques, artística en general, té tot el dret a seguir gaudint de l'art i la cultura sense el pagament de peatges abusius i totalitaris i sense discriminacions del poder públic basades en prejudicis ideològics partidistes.

Des PxC no podem admetre que autors catalans de la talla universal de Dalí, Pla, Gironella o l'extraordinàriament ric art religiós català es vegin postergats.

Des de PxC no podem admetre que autors catalans de la talla universal de Dalí, Pla, Gironella o l'extraordinàriament ric art religiós català es vegin postergats per raons espúries en la promoció pública a favor de manifestacions estètiques de dubtosa qualitat i de poc interès per part del públic però al servei de la ideologia de partit o de grup de pressió.

Certament, vivim en una societat que bé pot qualificar-se de la informació i del coneixement. Encara que els mitjans de comunicació i les noves tecnologies faciliten als ciutadans l'accés a la cultura, al coneixement i a la informació, existeix una indiscutible manca de llibertat d'expressió, i un no menys arbitrari repartiment d'ajuts i subvencions per la mateixa Administració que distorsiona el mercat cultural i perjudica els drets dels ciutadans com a consumidors.

L'Administració, en matèria de cultura, ha de garantir el manteniment i la transmissió del nostre llegat cultural i del patrimoni artístic i històric, però en cap cas ha d'intervenir o distorsionar l'oferta cultural present.

PxC PROPOSA:

1. Garantir i facilitar l'accés al lleure i a la informació a tots els ciutadans, salvaguardant la llibertat d'expressió i el respecte mutu. El CAC (Consell de l'Audiovisual de Catalunya) no pot prohibir opinions polítiques, ideològiques, i culturals que, encara que no siguin "políticament correctes", de cap manera atempten contra els drets i les llibertats fonamentals; ben al contrari, són nombroses les opcions polítiques, ideològiques i culturals que propugnen la desigualtat entre homes i dones, la superioritat de l'Islam o la violència per raons religioses les quals sí que haurien de ser revisades i si escau prohibides pel poder públic per garantir la nostra llibertat.

2. La supressió d'ajuts, beques o subvencions que distorsionin la lliure competència en el mercat cultural i artístic.

3. Quan excepcionalment aquests ajuts hagin de ser concedits, la qualitat i l'excel·lència artística i professional seran els criteris que l'Administració haurà de tenir en compte a l'hora de promocionar els productes televisius, la música, el cinema, el teatre i qualsevol manifestació artística. Aquest suport es materialitzarà en tot cas mitjançant primes proporcionals en funció del nombre de consumidors d'aquestes manifestacions i per tant no seran ajudes dirigides, si s'escau, al retorn de la inversió privada.

4. Així mateix, les ajudes dels poders públics a determinats creadors, autors o indústries culturals mai no podran ser a fons perdut sinó que podran instrumentar-se a través de crèdits en condicions beneficioses, cosa que obligarà el percepció de l'ajuda a elaborar un producte que sigui acceptat pel mercat i que per tant li permeti la devolució del crèdit.

PxC mai no hi donarà suport, el fet que s'atorguin ajuts i subvencions a produccions culturals que atemptin contra els nostres valors i forma de vida, o denigrin les nostres tradicions.

5. La nostra herència cultural ha de ser especialment protegida i fomentada, ja que ha estat l'element configurador bàsic de la nostra societat actual el qual li ha atorgat la seva peculiaritat. Resulta inacceptable, i PxC mai no hi donarà suport, el fet que s'atorguin ajuts i subvencions a produccions culturals que atemptin contra els nostres valors i forma de vida, o denigrin les nostres tradicions.

6. Cal protegir l'usuari d'Internet garantint el seu accés i vetllant per la seva seguretat, al mateix temps, netejant la xarxa de continguts il·legals i delictius.

7. Assolir un equilibri just entre els drets d'autor i de propietat intel·lectual i la gratuïtat dels continguts i productes a Internet.

5. ECONOMIA I BENESTAR DE LES PERSONES. PROGRÉS I CREIXEMENT.

Benvolgut amic/amiga:

Tu, millor que ningú, pots saber perquè malauradament estàs patint la crisi econòmica en forma d'atur o de fallida empresarial, saps que l'economia en societats complexes com l'actual és absolutament essencial per poder articular un projecte de futur comú viable.

La globalització és la mare de totes les crisis econòmiques presents i futures.

El model econòmic que va arribar a Catalunya amb l'”aznarisme” es basava en l'aplicació de quatre punts que la Generalitat, presidida per Jordi Pujol, va acollir entusiàsticament sense fer-ne cap objecció: mà d'obra barata, importació massiva de mà d'obra estrangera, fàcil accés al crèdit i el "ladrillazo". Aquest model econòmic, que no pot qualificar-se sinó de pervers i ignorant, es troba en l'origen d'un cicle econòmic especulatiu que va anar substituint a poc a poc l'economia productiva que sempre havia caracteritzat Catalunya per acabar, finalment, generant les bombolles que han anat esclatant des de l'estiu de 2008.

Aquest model econòmic afavoria sobretot una economia especulativa que cada vegada més menyspreava participar en les "complicacions" dels processos productius. Tot es basava en comprar barat (amb els diners procedents d'institucions de crèdit) i vendre car (a altres que compraven igualment amb diners que no tenien prestats per altres entitats financeres). Ni a Madrid ni a Espanya es va qüestionar aquesta dinàmica que generava perillosíssimes bombolles que, un cop esclatades, tan sols quedaven els deutes per pagar.

La manca de reacció de les autoritats de l'Estat i de les catalanes davant la crisi econòmica caracteritza també l'actitud de les administracions davant el procés de la globalització. Entenem que la globalització és la mare de totes les crisis econòmiques presents i

futures. Qui podia creure que era impossible una globalització sense que abans hi hagués una igualtat en les condicions de producció? Qui podia ignorar que el treball esclau i els salaris de misèria del Tercer Món competrien justament amb els d'Europa? Qui no va preveure que la globalització implicaria atur a Europa i que aquest atur s'agreuaria encara més amb la importació massiva de mà d'obra? Els qui van voler ignorar tots aquests fets, fàcilment previsibles, són les grans partits i els grans noms del nostre circ polític, inhabilitats per això mateix per aspirar a jugar un paper en el nostre futur.

A Catalunya, la classe política ha oblidat que governar exigeix una gestió pragmàtica i eficaç del poder. La classe política catalana ha renegat de l'exigència que més enllà dels temes generals de l'autogovern i el model d'inserció de Catalunya a l'Estat, el poble exigeix una gestió honesta i eficaç dels recursos públics. La classe política catalana ha estat "sobiranista" en tot... excepte en l'únic que calia ser-ho: en la defensa de la nostra identitat, i si no ho ha estat és precisament perquè això implicava qüestionar la globalització i la globalització és la llei de ferro de les oligarquies político-econòmiques arreu, un dogma que s'accepta sense qüestionar-lo i que implica l'anorreament dels pobles i de les seves identitats.

Els problemes econòmico-socials de Catalunya no tenen solució dins de la globalització, ni dins d'un marc en el qual l'Estat s'inhibeix dels problemes de l'economia en benefici del mercat.

La globalització i la deslocalització han afectat durament Catalunya on tenim una rica xarxa de petits i mitjans empresaris que lluiten dia a dia per mantenir i augmentar la seva producció, el seu nivell d'ocupació i, naturalment, els seus beneficis.

No serà Plataforma per Catalunya, un partit de persones i per a les persones, que criminalitzi l'empresari o el treballador. Això ho deixem per als qui sota els dictats de la ideologia i de prejudicis pretenen intervenir, controlar, depurar, manar, fins i tot en l'econòmic.

On som?

La crisi global ha colpejat durament Catalunya on gairebé el 25% de la població activa està en atur, la Comunitat Autònoma de Catalunya és la que pateix la destrucció de llocs de treball més important de tot Europa.

Davant la renúncia de l'Estat a definir quin serà el nou model econòmic, li correspon a la Generalitat realitzar aquesta tasca. Si no hi ha model econòmic és impossible assentar sobre bases sòlides la recuperació econòmica. El nou model econòmic català ha de ser planificat sense complexos i per això cal rebutjar dos dogmes "econòmicament correctes": la globalització ni és irreversible ni és el nostre destí, ni un model econòmic eficaç ha de ser exclusivament liberal o neoliberal. Dit d'una altra manera: els problemes econòmico-socials de Catalunya no tenen solució dins de la globalització, ni dins d'un marc en el qual l'Estat s'inhibeix dels problemes de l'economia en benefici del mercat.

Cal que com més aviat millor Catalunya es declari "zona alliberada de la globalització", la globalització ens ha portat immigració massiva i s'ha emportat la indústria fora de les nostres fronteres. Trencar amb la globalització implica, en primer lloc, reduir el nombre d'immigrants i reindustrialitzar el nostre país, i això no es pot fer sense planificació econòmica. Avui no és el temps del liberalisme, sinó de planificar el desenvolupament de sectors econòmics emergents. No és el temps de "més mercat, menys Estat", sinó de "més planificació i menys globalització per sortir de la crisi".

Avui no és el temps del liberalisme, sinó de planificar el desenvolupament de sectors econòmics emergents. No és el temps de "més mercat, menys Estat", sinó de "més planificació i menys globalització per sortir de la crisi".

PxC PROPOSA:

1. Aconseguir definir un nou model econòmic basat en el principi que l'economia està al servei del benestar dels ciutadans i que no és un "agent" lliure que actua de forma autònoma i desregulada. Hem d'assegurar els principis econòmics bàsics: llibertat, competència i eficiència per a tots els ciutadans de Catalunya. Un sistema econòmic sa ha de partir del respecte a la propietat privada, a la llibertat i a les iniciatives personals i col·lectives.

2. **Catalunya, com a part integrant de l'Estat Espanyol i de la Unió Europea, ha de proposar el retorn a economies de proximitat, renegociar l'Acord General d'Aranzels i proposar proteccions aranzelàries davant altres zones econòmiques** amb les que hi ha una absoluta desigualtat en les condicions de la producció. Els nostres

representants polítics han d'exigir a les autoritats espanyoles que proposin a Brussel·les un augment en els aranzels sobre els productes que afecten especialment l'economia catalana i amb els quals ens trobem en situació de competència deslleial, com ara manufactures tèxtils xineses, productes agrícoles marroquins, turcs i israelians. No es tracta de crear empreses públiques (de fet ja n'hi ha massa) sinó de protegir sectors econòmics sencers de la nostra economia. I l'única protecció possible en aquests moments és procedir a un rearmament aranzelari.

Cal que com més aviat millor Catalunya es declari "zona alliberada de la globalització", la globalització ens ha portat immigració massiva i s'ha emportat la indústria fora de les nostres fronteres.

3. Especialment important és que Catalunya sigui mestressa del seu propi destí en matèria alimentària: en l'actualitat depenem dels cultius que procedeixen del sud del Mediterrani, amb els quals no hi ha possibilitats de traçabilitat, són d'infima qualitat i contribueixen a l'abandonament i a la destrucció del sector agropecuari europeu. Hem de ser productors de la majoria del que ens alimenta o en cas contrari la nostra alimentació seguirà depenent de tercers. Ha de corregir-se immediatament la manca de protecció dels nostres productes agrícoles enfront dels que vénen de fora de la UE, com el que ha passat amb la nostra avellana davant la provinent de Turquia.

4. La Generalitat de Catalunya ha de disminuir la seva despesa. L'administració catalana ha de ser austera i funcional, no pas mastodòntica ni faraònica; s'ha de reduir el nombre de conselleries, especialment les despeses de promoció, i el nombre de funcionaris i d'alts càrrecs contractats; cal un pacte amb el govern de l'Estat per crear una administració única a Catalunya per evitar superposicions i duplicitats amb altres organismes de l'Estat.

5. No es tracta només de solucionar la crisi econòmica, es tracta de trobar una sortida social a la crisi: els neoliberals i ultraliberals afirmen que són capaços de treure'ns de la crisi... prioritzant el mercat per sobre de qualsevol altre valor i donant llibertat absoluta als mercats, especialment als mercats financers. Però no es tracta de trobar qualsevol sortida a la crisi econòmica del

Només considerarem propostes de solució de la crisi que no menyscabin els drets dels nostres treballadors i que no els facin pagar una crisi que no han generat.

sistema, sinó també a la crisi que està vivint el poble treballador de Catalunya que en absolut ha estat responsable de la mateixa. Només considerarem propostes de solució de la crisi que no menyscabin els drets dels nostres treballadors i que no els facin pagar una crisi que no han generat.

6. No proposem que la Generalitat recapti més impostos o que exigeixi la transferència de més competències recaptatòries, sinó que redueixi la despesa pública. Plataforma per Catalunya considera que el secret més ben guardat de la Generalitat és la despesa global que suposa el manteniment de 1.250.000 immigrants perquè no hi ha cap dubte que sumades les despeses en educació, sanitat, justícia, Interior, presons, benestar social, beques, subsidis i altres, suposen una de les partides més elevades del pressupost de la Generalitat; per tant, la reducció del nombre d'immigrants mitjançant repatriacions ha de contribuir a moderar en gran mesura aquesta despesa. Es tracta de disminuir la pressió fiscal i, especialment, la pressió fiscal sobre els rendiments del treball i sobre les nòmines. Una disminució de la pressió fiscal, unida a la racionalització de la despesa pública, a un programa d'austeritat, i a l'aplicació d'un nou model econòmic contribuiran a reactivar l'economia catalana.

7. El nou model econòmic català s'ha de fonamentar en l'existència d'un sector primari preferentment català, que l'activitat sigui el millor incentiu per repoblar el medi rural i per frenar l'agonia de la nostra agricultura. En segon lloc, **en la reindustrialització,** especialment dels sectors de l'alta tecnologia **establint nexes entre les universitats i la indústria.** En tercer lloc, Catalunya es veu condicionada per la seva especial situació geopolítica que genera tres fronts d'activitat: cap a la resta de l'Estat espanyol, cap al sud de França i cap al Mediterrani. Aquests tres han de ser els nostres tres eixos d'activitat econòmica. Hem de produir en primer lloc per al nostre propi consum i, en segon lloc, per a l'intercanvi econòmic amb aquelles zones que comercien amb nosaltres. El model econòmic basat en importacions procedents de països remots de béns que poden ser fabricats a prop nostre s'aproxima a la seva fi: el cost dels hidrocarburs forçarà en els propers anys el retorn a l'"economia de proximitat". Val més preveure i integrar-la en un nou model econòmic abans que

El model econòmic basat en importacions procedents de països remots de béns que poden ser fabricats a prop nostre s'aproxima a la seva fi: el cost dels hidrocarburs forçarà en els propers anys el retorn a l'"economia de proximitat".

sorprendre's per un brusc encariment dels productes importats causat per l'augment dels preus del carburant necessari per al seu transport.

8. Canvi en les polítiques d'integració social i laboral per als sectors més desprotegits, subjectes a resultats positius que retornin el fruit d'aquestes polítiques a la societat.

9. Contenció de la despesa pública i destinació dels fons públics a la creació de llocs de treball. El sentit últim de la política econòmica és la satisfacció de les necessitats individuals i col·lectives dels ciutadans i, entre aquestes, aconseguir la plena ocupació i garantir la dignitat de l'ésser humà passa per disposar d'un lloc de treball. Volem una societat de propietaris i treballarem per garantir aquest objectiu. Això només es pot aconseguir mitjançant una política d'ingressos o una política de despeses. Nosaltres considerem que la reducció de les despeses és més adequada, més eficaç i més justa que una política que porti a l'increment de la pressió fiscal.

10. Intensificar la política de tipus d'interès baixos en els crèdits, potenciant el crèdit públic, les cooperatives de crèdit, i el control públic de les entitats financeres amb seu a Catalunya.

11. Protegir eficaçment la nostra economia i els seus protagonistes: industrials, agricultors, ramaders, pescadors, obrers, empresaris, professionals, comerciants i botiguers... davant de la competència deslleial estrangera.

Protegir eficaçment la nostra economia i els seus protagonistes davant de la competència deslleial estrangera.

12. Cal reduir de manera urgent els requisits i la burocràcia per a la creació d'empreses, cal donar ajudes remunerades als emprenedors (exempcions fiscals i de cotitzacions a la Seguretat Social), reduir la intervenció pública i les autoritzacions per iniciar activitats econòmiques, i procurar una política de promoció de les bones pràctiques empresarials.

En conclusió, cal disminuir de manera rellevant la despesa pública prescindible, per a això calen reformes estructurals profundes i urgents per garantir la sostenibilitat econòmica de la Generalitat de Catalunya.

6. HISENDA I TRIBUTS

Benvolgut amic/amiga:

Plataforma per Catalunya demostrarà que és possible amb una bona gestió controlar la política tributària procurant una baixada general de la pressió fiscal sobre les classes mitjanes creadores de llocs de treball.

El denominat cèntim sanitari

És l'increment que sobre l'Impost sobre la venda minorista de determinats hidrocarburs (essencialment benzina i gasoil) han aplicat determinades comunitats autònomes, entre elles Catalunya. Aquest impost va ser creat el 2001 per finançar la Sanitat. D'acord amb la LOFCA, les comunitats autònomes poden incrementar l'impost o crear-ne un de nou, sempre que no es gravin supòsits ja gravats per l'Estat.

On som?

El 2004 Catalunya va implantar un gravamen addicional de 24 € per 1.000 litres d'hidrocarburs, o dit d'una altra manera, 2,4 cèntims per litre, amb el que totalitza en l'actualitat 48 € per 1.000 litres de carburant. La raó adduïda en aquells moments va ser l'immens dèficit que per a la comunitat autònoma suposava el finançament de la sanitat, dèficit sens dubte provocat per dues causes:

a) La nefasta administració sanitària descentralitzadora creada a Espanya.

b) L'entrada en el sistema de milions de nous usuaris que no basaven el seu consum sanitari en aportacions pròpies sinó en les aportacions creades al llarg dels anys pels nacionals espanyols, però que ells han consumit i consumeixen desmesuradament sense que les seves cotitzacions, escandalosament insuficients, compensin el sistema per l'ús que en fan.

Avui, l'impost rau a la Comissió, que el considera il·legal per incompliment de l'article 3.2 de la Directiva 92/12/CEE, per la qual cosa ha obert a Espanya un procediment per infracció de la normativa europea. L'Estat va proposar l'eliminació d'aquest impost però la recent Llei Orgànica 3/2009 de Finançament de les Comunitats Autònomes el

segueix mantenint sense atendre el fet que el nou finançament arbitra fons suficients per al finançament de la sanitat.

PxC PROPOSA:

El tribut juntament amb el recàrrec de Catalunya han de ser eliminats per innecessaris, il·legals i distorsionadors de la competència, a més de formar part de la base imposable d'un IVA incrementat recentment. Aquest tribut indirecte és una rèmora per al desenvolupament industrial i econòmic que tan urgentment necessita Catalunya. La recaptació que Catalunya fa del tribut representa avui més de 120 milions d'euros d'ingressos addicionals per a les arques de la Hisenda catalana. Aquest import passaria a engreixar un Fons de Creació i Manteniment de l'Ocupació en comptes de servir per crear distorsions econòmiques innecessàries.

El tribut juntament amb el recàrrec de Catalunya han de ser eliminats per innecessaris, il·legals i distorsionadors de la competència.

El tribut ha vist augmentada la seva recaptació anterior en augmentar la participació en un IVA augmentat del 12,50% fins al 50%, el que significa un increment recaptador del 142%, molt per sobre de l'augment de les necessitats del sistema; a això s'afegeix que l'increment del preu dels carburants des de 2004 fins avui ha patit augments acumulats que només el 2009 van suposar una mitjana del 22%.

L'IMPOST SOBRE SUCCESSIONS

L'Impost sobre Successions i Donacions es regeix per la Llei 29/1987 i el seu Reglament aprovat pel Reial Decret 1629/1991.

Avui és un impost cedit en la seva totalitat a les comunitats autònomes per la Llei Orgànica 7/2001 que modificava la LOFCA, les quals assumeixen les competències normatives sobre les reduccions de la base imposable, la tarifa, les deduccions i bonificacions i la gestió i liquidació de l'impost.

Són subjectes passius de l'impost aquelles persones que perceben béns per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, o que els adquireixin per donació o qualsevol altre títol gratuït "inter vivos" o que percebin quantitats com a beneficiaris d'una assegurança de vida, quan el contractant sigui persona diferent al beneficiari.

On som?

A Catalunya, i fins fa poc, l'impost seguia pràcticament la normativa de la Llei 29/1987 i, ben al contrari del que aplicaven altres comunitats autònomes, la tarifa de l'impost i els tipus, deduccions i reduccions no havien variat. És a dir la voracitat recaptadora de la nostra comunitat autònoma no contempla rebaixes.

Òbviament, molts subjectes passius transferien els seus béns a altres comunitats autònomes per considerar que l'impost a Catalunya era perjudicial per als seus interessos, a més de ser un greuge comparatiu evident.

Ha estat la Llei 19/2010 del Parlament de Catalunya la que ha regulat el tribut tal com és vigent ara a Catalunya i, encara que s'ha reduït de manera significativa per a alguns contribuents, determinats aspectes el fan encara un tribut no totalment alliberat. L'Impost sobre Successions i Donacions millora quant a la seva aplicació als patrimonis petits i mitjans però no ho fa respecte als grans ni tampoc no ho fa respecte a determinats aspectes com els excessos respecte a l'excés de base imposable, o en casos concrets com el fet de no contemplar béns immobles com són les places d'aparcament situades fora de l'edifici on es trobi l'immoble –fet una mica lamentable tenint en compte els innumbrables immobles que per la seva antiguitat no disposen de places d'aparcament i no obstant això els seus propietaris han hagut adquirir-les en altres immobles aliens- i altres qüestions més.

De fet, la molt recent Llei s'ha vist i es veurà sotmesa en un futur a variades i prolífiques esmenes pels grups de l'oposició, disconformes encara amb el seu contingut. D'altra banda, la seva plena aplicació no s'aconseguirà fins l'1 d'agost de 2011. Mentrestant, les reduccions i deduccions de la quota s'aplicaran parcialment, cosa inaudita.

PxC PROPOSA:

L'eliminació total i absoluta de l'impost a Catalunya declarant exempt tot ciutadà que sent propietari de béns desitgi transmetre'ls per actes "inter vivos" -donacions- o per "mortis causa" -herència- sense altres gravàmens que els que es puguin suscitar per l'ITP i l'AJD. Creiem que si, bé la justícia social s'ha d'aplicar, ho ha de ser en igualtat de condicions per a tots, i el tribut actual no va per aquest camí.

L'eliminació total i absoluta de l'impost a Catalunya declarant exempt tot ciutadà que sent propietari de béns desitgi transmetre'ls.

7. MITJANS DE COMUNICACIÓ: PRIVATITZACIÓ DE TV3.

Benvolgut amic/amiga,

Actualment, TV3 junt amb les emissores de ràdio de titularitat de la Generalitat s'enquadren en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). Com a entitat de dret privat el capital correspon completament a l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Això mateix obre la via la seva privatització, si fos el cas.

On som?

Actualment la CCMA, i en concret les emissores de televisió catalanes que pertanyen a l'Administració autonòmica són un veritable càncer per a les arques autonòmiques i, per descomptat, un injustificable i innecessari malbaratament dels cabals públics. El fet que la majoria de televisions públiques ho siguin no treu cap valor al que s'ha dit, i això a més perquè, juntament amb el País Basc, Catalunya és la comunitat autònoma on el cost de la seva televisió és més alt, cosa difícil de justificar. El cost de les televisions i les emissores de ràdio públiques de Catalunya és molt més elevat que la Corporació Espanyola de Ràdio i Televisió encara que damunt d'aquesta dada sembla haver caigut una llosa informativa per tal d'evitar difondre dades veritablement paoroses de les ràtios amb què compten la TV i la ràdio catalanes, com el fet que RTVE costi 23 € a cada espanyol i la CCMA en costi 104 a cada català. Veiem algunes dades:

- La CCMA costa més de 300 € l'any a cada "casa amb fum", que es deia abans, als catalans.

El malbaratament de fons públics dels nostres polítics és sens dubte el més escandalós de tot Espanya. Una cosa que no hauria de sorprendre'ns.

- Cada punt d'audiència de la TV catalana en el territori costa gairebé 520.000 € a l'any a Catalunya, tot i així cada dia insisteixen a ocupar més territori fora de la comunitat, amb això incrementen

desmesuradament el cost sense que d'altra banda se'n vegi el benefici, excepte el purament demagògic d'alguns polítics.

- És la TV amb més empleats de totes les autonòmiques: més de 3.000 persones empleades. Tampoc veiem que en calguin moltes més de les que necessita la TV de La Rioja, per exemple.

- A les arques de la Generalitat, és a dir a les de tots, els costa una aportació superior als 300 milions d'euros anuals de sobrecost sobre els 1.090 milions d'euros que suposa el pressupost anual de la Corporació. Aquestes aportacions ens temem molt que vagin creixent desmesuradament en exercicis futurs, com mostra la tendència amb un increment del 13,5% entre 2007 i 2008 i del 16,10% entre 2008 i 2009.

- Les aportacions del Pressupost per a mantenir aquesta ruïna evita, per exemple, que totes les llars d'infants de Catalunya siguin gratuïtes i que tots els petits puguin gaudir d'una atenció escolar de primer nivell en lloc de comptar amb una de tercermundista.

El malbaratament de fons públics dels nostres polítics és sens dubte el més escandalós de tot Espanya. Una cosa que no hauria de sorprendre'ns.

PxC PROPOSA:

PxC proposa simplement la privatització total de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. En quatre anys estalviariem 1.390 milions d'euros anuals i ingressariem una important quantitat d'efectiu de com a mínim 5.560 milions d'euros procedents d'aquest estalvi que podríem destinar a altres activitats molt més d'acord amb l'activitat administrativa i les polítiques públiques que no són per descomptat el fet d'atorgar una finestra d'"autobombo" per als polítics del o dels partits governants.

Aquest estalvi i ingrés ens portaria, entre moltes altres coses a poder finançar d'una sola vegada els ajuntaments catalans perquè poguessin fer front als seus deutes amb els subministradors de béns i serveis injectant així una importantíssima quantitat de diners a l'economia productiva, el que sens dubte

PxC proposa simplement la privatització total de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. En quatre anys estalviariem 1.390 milions d'euros anuals i ingressariem una important quantitat d'efectiu de com a mínim 5.560 milions d'euros.

comportaria un augment de l'ocupació de considerables proporcions. I això sense comptar la quantitat obtinguda pel cànon de la privatització.

Ens portaria també a una reducció del dèficit corrent de la mateixa Generalitat i essencialment ens permetria destinar els diners a la creació d'un Fons per a l'Ocupació per tal d'atendre les necessitats de finançament per a la creació real d'ocupació i el sosteniment dels aturats de mitjana i llarga durada.

8. PLA D'INFRAESTRUCTURES, TERRITORI I OBRA PÚBLICA

On som?

La xarxa d'infraestructures de Catalunya és, dins del conjunt de l'Estat, una de les més completes però, amb tot, hi ha greus deficiències fruit de la manca de previsió i de decisió política per dur a terme certes opcions polèmiques però beneficioses per a la integració i el progrés del territori. En aquest sentit, obres tan tardanes com el túnel de Bracons o l'ampliació del túnel del Cadí, són exemples de decisions necessàries que s'han endarrerit de manera absurda amb el consegüent perjudici per als territoris limítrofs.

Pel que fa al capítol d'infraestructures en instal·lacions, la nostra comunitat presenta mancances molt greus com s'ha posat de manifest els últims estius amb apagades i caravanes quilomètriques injustificables a la Costa Brava o l'espectacle dantesc del que va passar després de l'última nevada de l'hivern del 2009-2010.

Com a exemple d'aquesta mala gestió política i de control de les obres, el Carmel i els forats de l'AVE al Polígon Gornal representen la punta de llança d'aquest problema.

En el capítol ferroviari, la manca de previsió, a més de la precipitació política a l'hora de realitzar el projecte de certes obres, ens ha portat a una desviació sobre els pressupostos calculats per la L-9 del metro que han resultat d'una gravetat sense pal·liatius per a les arque de la Generalitat.

En aquest mateix capítol, i com a exemple d'aquesta mala gestió política i de control

de les obres, el Carmel i els forats de l'AVE al Polígon Gornal representen la punta de llança d'aquest problema.

L'execució de les infraestructures ha de subjectar-se a criteris purament tècnics lluny de pressions polítiques per tallar la cinta a temps. Fins ara les obres s'intentaven realitzar en períodes de 4 anys, el temps d'una legislatura. Aquest període és limitat per a l'estudi i la realització de certes obres. Si comencem a comptar des del moment de conèixer la composició del govern després de les eleccions, que aquest es posi al capdavant del país i comenci a executar el seu programa polític, passa ben bé un any. Si a això li sumem que qualsevol estudi d'una obra de més o menys complexitat pot trigar entre 3 i 6 mesos (en altres països del nostre entorn certs estudis poden abastar diversos anys), més els terminis de presentació pública del projecte, de presentació d'ofertes i l'adjudicació de l'obra, ens deixen poc més de dos anys per a la realització del projecte.

La irresponsabilitat de la nostra casta política condicionada per objectius electoralistes d'inauguracions obliga en moltes ocasions a la realització d'obres en temps impossibles amb estudis previs d'escassa profunditat. A això afegim-hi les jornades a tres torns, festius, etc... per acabar a temps segons les indicacions dels polítics. Aquestes decisions irracionals sempre suposen un sobrecost elevat per a les arques públiques.

Aquestes polítiques de “tallar la cinta” ens han portat a una situació absurda en què el manteniment de les infraestructures, qüestió essencial, ha passat a segon terme. Fruit d'aquesta política, els ciutadans pateixen les seves conseqüències. El principal exemple d'aquesta situació el tenim en els retards continus de la xarxa de Rodalies, provocats en gran part per un mal estat tant de les vies com de les comunicacions. El cada vegada més escàs diner públic s'esmerça en obres noves i s'abandona completament el manteniment de les ja existents.

Aquestes polítiques de “tallar la cinta” ens han portat a una situació absurda en què el manteniment de les infraestructures, qüestió essencial, ha passat a segon terme.

La gestió de l'aigua és un altre dels capítols en què el Govern de la Generalitat ha fracassat estrepitosament per falta de previsió en les infraestructures. En el sùmmum de la inutilitat proposaven portar l'aigua en vaixells des d'Almeria! Evidentment, allà sí que en saben, almenys de gestionar el líquid element.

La nostra comunitat, amb una situació envejable pel que fa a recursos hídrics, degut a l'augment de les necessitats de consum d'aigua lligades al creixement i als desequilibris demogràfics, les notables instal·lacions hidràuliques que tenim, unes de les més completes de l'Estat, resulten insuficients davant la manca de previsió i davant de la demanda.

El recurs de l'aigua, font de riquesa, ha de ser infinitament millor gestionat i per això es necessiten infraestructures adequades.

PxC PROPOSA:

Plataforma per Catalunya ofereix una nova manera d'enfocar el tema de les infraestructures de Catalunya. Aquest tipus d'inversions es realitzaran pensant en el bé del conjunt del país i es projectaran comptant amb el temps necessari per a la realització d'estudis previs rigorosos. S'han acabat les inauguracions massives dos mesos abans de les eleccions per fer-nos empassar el missatge que aquest o aquell partit ha fet tal o tal obra. Les infraestructures han de quedar fora del joc polític. Hem de començar a ser seriosos com ho són els països del nostre entorn. PxC planteja una revolució en la manera de plantejar els estudis, gestió i execució de les obres. Hem de portar els conceptes d'exigència de la qualitat i d'excel·lència dels sectors industrials a l'execució de les infraestructures del país. Si l'empresa privada funciona amb aquests criteris, les administracions públiques encara més els poden exigir.

INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES

Plataforma per Catalunya proposarà, seguint les directrius de la Unió Europea, un increment de les infraestructures ferroviàries per tal de promoure un transport més econòmic, ecològic i racional. L'eix transversal ferroviari ha de ser una prioritat per integrar les comarques de Ponent amb les del centre, nord i sud de Catalunya.

Proposaven portar
l'aigua en vaixells
des d'Almeria!
Evidentment, allà sí
que en saben,
almenys de
gestionar el líquid
element.

S'invertirà de manera prioritària en la creació de places d'aparcament a baix cost a les estacions de tren per afavorir que la mobilitat en el territori canviï del cotxe al tren.

Com a complement a aquestes inversions, es connectaran els ports més importants de les nostres costes per mitjans ferroviaris a la xarxa general. Per a Plataforma per Catalunya és cabdal fer fluir l'activitat industrial i econòmica al llarg i a l'ample del país, per a això mateix, la connexió ferroviària dels centres amb més volum d'entrada de mercaderies de Catalunya serà una prioritat. Aquestes infraestructures, les quals enllaçaran directament amb els ports, es reforçaran amb la creació del que s'anomena ports secs. Aquests espais logístics permetran un emmagatzematge dels materials fora de les zones industrials de manera que el moviment de mercaderies als ports sigui més fluid en alliberar els contenidors d'una manera més ràpida gràcies al fet de comptar amb un suport a prop de les zones industrials. nostre pla d'infraestructures amb la seva ampliació fins a Gavà pel sud de la capital.

Per a Plataforma per Catalunya és cabdal fer fluir l'activitat industrial i econòmica al llarg i a l'ample del país, per a això mateix, la connexió ferroviària dels centres amb més volum d'entrada de mercaderies de Catalunya serà una prioritat.

PxC prepararà un ampli programa de renovació de les vies antigues tant a TMB com als FGC per reduir les despeses originades per un manteniment cada vegada més costós i que pot posar en perill la funcionalitat de la xarxa pública.

PxC no creu que l'estació de l'AVE de la Sagrera sigui una prioritat en l'actual esquema ferroviari català, encara que l'enllaç de l'aeroport d'El Prat amb la xarxa de metro és un repte que s'ha d'assumir de manera immediata.

La xarxa de Rodalies ha de ser conscientment remodelada per tal d'evitar els retards que es provoquen per la mínima inclemència meteorològica.

PxC connectarà els aeroports de Catalunya a la xarxa ferroviària, especialment els de Girona, Reus i Lleida, de manera que la mobilitat cap a aquestes infraestructures sigui ràpida i eficient.

CARRETERES I AUTOPISTES

Plataforma per Catalunya presentarà un pla de carreteres tot incidint especialment en els punts negres de la xarxa viària catalana. En aquest apartat ens centrarem en el desdoblament de l'eix transversal per dotar-lo de fluïdesa i eficàcia.

Es proposarà l'eliminació dels peatges, punts negres sens dubte, de la circulació per autopista.

Si La Caixa, de manera tan altruista, condona als partits polítics de la casta podrida catalana (destacats membres de la qual estan en el seu consell d'Administració) gairebé 10 milions d'euros, per què no pot, en el context de l'actual crisi, tractar a tots els ciutadans de la mateixa manera?

La totpoderosa empresa que gestiona la majoria de les autopistes de peatge de Catalunya (les infraestructures més importants i utilitzades del país), Abertis, va tenir uns beneficis nets l'any 2009, en plena crisi, de 722.000.000 d'euros, millorant els beneficis de 2008, amb uns guanys acumulats de 1.763 milions d'euros i un patrimoni valorat en 5.761.000 d'euros. Com tothom sap, el principal accionista d'Abertis és La Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, La Caixa, que controla gairebé el 28,5% del total de les accions, dominant el seu Consell d'Administració.

Si La Caixa va ser capaç de condonar al PSC 6,5 milions d'euros de deute contrets amb ella, i a ERC (que fins que va arribar al poder reclamava la supressió d'aquests peatges) 2,7 milions d'euros, creiem que, pel bé de Catalunya, s'ha de trobar una solució, acceptada per totes les parts, per a la consecució de la qual Plataforma per Catalunya exercirà tota la pressió al nostre abast, perquè se suprimeixen d'una vegada els peatges abusius que patim els ciutadans catalans.

Si La Caixa, de manera tan altruista, condona als partits polítics de la casta podrida catalana (destacats membres de la qual estan en el seu consell d'Administració) gairebé 10 milions d'euros, per què no pot, en el context de l'actual crisi, tractar a tots els ciutadans de la mateixa

manera? Estem en contra de la discriminació que patim els catalans del carrer davant la casta política.

QUART CINTURÓ

Esment a part mereix el denominat quart cinturó. Plataforma per Catalunya, està convençuda que aquest projecte és una tasca prioritària per a Catalunya. El quart cinturó és, sens dubte, necessari per descongestionar l'àrea metropolitana i donar fluïdesa al tràfic de mercaderies i persones de nord a sud i amb destinació al centre de la península. L'àrea de Barcelona està massa col·lapsada i les vies de comunicació nord-sud (Rondes, AP-7, C-58, B-30, etc.) suporten un tràfic molt intens.

Des d'un punt de vista de reactivació del sector industrial, la realització d'aquesta via és fonamental per transportar de manera ràpida mercaderies procedents o dirigides cap als centres de producció de l'interior del territori.

L'actual proposta ponteja la ciutat de Barcelona i uneix les poblacions industrials de l'interior amb l'est, nord i sud de la ciutat de Barcelona.

Creiem que el traçat podria sofrir algunes variacions des del punt de vista que certes autopistes servissin com a nexa a la xarxa projectada fent el projecte més racional. L'AP-7 en alguns dels seus trams, així com l'A-18 podrien quedar dins d'aquest cinturó orbital. Seria evident la duplicitat de carrils per absorbir l'eventual increment del tràfic i la gratuïtat de les vies en aquests trams. L'important és començar i fer-ho al més aviat possible.

PxC creu que actuacions com aquesta escurcen el trajecte entre ciutats, la qual cosa té un benefici directe sobre el consum de combustibles i sobre la pol·lució. D'altra banda, les congestions que l'àrea de Barcelona sofreix, es veurien considerablement disminuïdes ajudant a fer una ciutat molt més sostenible. El temps són diners i PxC pensa que aquesta nova carretera farà més eficients a les empreses del cinturó orbital de Barcelona.

D'altra banda, aquestes millors infraestructures que fluidificaran les vies, ens permetrien apostar per un millor transport col·lectiu per carretera amb l'estalvi en noves infraestructures i en el seu impacte ambiental.

AEROPORTS

Barcelona i Catalunya han de recuperar l'equilibri territorial. La potenciació dels aeroports de Girona, Reus i Lleida, units a les connexions ferroviàries ràpides que proposem, podrien descongestionar el trànsit de Barcelona i repartir d'aquesta manera més racional el trànsit de persones per acostar les infraestructures aeroportuàries al territori.

PORTS

Els ports de Catalunya són una de les entrades de mercaderies més importants de la nostra àrea. Mercaderies de tot tipus arriben per entrar a la península, i algunes procedents del nord d'Àfrica, per entrar a Europa. Aquesta situació clau ha de ser aprofitada de manera que aquest trànsit es desviï a les línies fèrries per arribar sense interrupcions als centres de producció i distribució de la resta de la península i d'Europa.

D'altra banda el port de Tarragona al sud, i el de Palamós al nord, s'haurien de dotar de sengles estructures per a la recepció de vaixells de passatgers de grans dimensions. Aquesta font de turisme de qualitat ha de ser potenciada no només a la ciutat de Barcelona sinó també al nord i al sud del nostre litoral.

INFRAESTRUCTURES FLUVIALS

El principal repte passa per les polítiques d'austeritat i d'eficiència en el consum i transport de l'aigua. Altres zones de l'Estat amb recursos molt més limitats que els nostres estan fent front a una problemàtica per a ells habitual que és el de la manca de proveïment. A Catalunya, un cop més, la manca de previsió política ha estat a punt de provocar restriccions en el subministrament d'aigua a la pròpia ciutat de Barcelona.

PxC proposa una revisió exhaustiva dels mitjans de transport de l'aigua així com una adequació dels mitjans de regadiu per evitar els mètodes tradicionals de reg i aplicar la tecnologia en aquesta àrea. La recuperació d'aqüífers contaminats és part primordial dins d'aquesta política d'estalvi i de recuperació de l'aigua. Junt amb aquestes infraestructures es crearan en les zones que així ho determini l'històric de riuades, dipòsits d'emmagatzematge d'aigües pluvials amb el sistema de canalitzacions per a ser portades als centres de potabilització i distribució. D'aquesta manera grans quantitats de líquid que irremeiablement es perden al mar quedaran en dipòsits per a usos urbans i industrials principalment. Aquests dipòsits així mateix poden

ser de gran ajuda com a fonts de subministrament davant eventualitats com els incendis forestals. El Maresme i la Costa Brava per la seva peculiar orografia, són part fonamental d'aquesta actuació.

L'activitat turística no es pot veure afectada per les sequeres o les inclemències meteorològiques; creiem fonamental la instal·lació de potabilitzadores al litoral de la conca sud per poder abastir el consum humà de l'època estival.

INFRAESTRUCTURES ESTRUCTURALS

La nostra comunitat necessita un augment de la capacitat portant d'energia. Els últims episodis d'apagades en el subministrament elèctric denoten una manca d'infraestructures en aquest sentit.

L'actual política del govern socialista ha primat les energies renovables enfront d'altres. Aquestes energies són com una tireta en una gran ferida. Les solucions sostenibles, tot i que hi estem d'acord, no solucionen el greu problema de la dependència energètica del nostre país.

A més, Espanya en general i Catalunya molt en particular, importen tradicionalment energia de França encara que el balanç en els últims mesos hagi estat positiu per al nostre país. PxC proposa un debat seriós sobre l'energia en qual la possibilitat de la producció d'energia nuclear sigui considerada com a alternativa real a una situació insostenible.

És imperatiu augmentar les xarxes de transport d'energia i l'eficiència de les mateixes. Així mateix, i causa dels pics de consum originats pels cada vegada més comuns fenòmens extrems, amb caigudes en picat de temperatures o al contrari, s'han de crear instal·lacions suficients per evitar els fenòmens ja tristament comuns d'apagades, especialment a la Costa Brava.

POLÍTICA D'OCUPACIÓ EN L'EXECUCIÓ D'INFRAESTRUCTURES

La Generalitat premiarà en els concursos de contractació d'obra pública les empreses que prioritzin en les seves plantilles la contractació de treballadors autòctons davant dels immigrants.

9. SEGURETAT CIUTADANA, JUSTÍCIA I SISTEMA PENAL.

Benvolgut amic/amiga:

En una societat moderna, fonamentada en un règim constitucional, la funció essencial del poder públic no és donar ajudes o subvencions, ni tan sols fer carreteres o construir escoles.

Per això, els ciutadans reconeixem als governs la potestat d'exercir la coacció i li atribuïm el monopoli de la violència i de la funció judicial que consisteix a jutjar i a fer executar el jutjat.

És per això que PxC pren el ferm compromís de promoure des del Parlament de Catalunya totes les accions legislatives que procedeixin per assegurar que el futur Govern de la Generalitat respongui a la seva funció essencial, i en el cas d'arribar al Govern, es compromet a desenvolupar totes les accions executives que siguin necessàries per resoldre tots els problemes que afecten la justícia, el sistema penal i penitenciari i, en últim cas, la seguretat ciutadana, que és la teva seguretat, la nostra seguretat, i la dels teus.

La **JUSTÍCIA** és un valor superior del nostre ordenament jurídic i pressupòsit de l'existència d'una societat lliure i forta.

El nostre sistema judicial està molt lluny de respondre a les exigències d'una tutela efectiva i eficient ja que la manca de personal i de mitjans provoca un retard inassolible en la resolució d'assumptes i procediments pendents de tramitar o de sentències per executar. El cert és que disposem d'un alt percentatge de funcionaris interins els quals no compten amb la formació necessària per encarregar-se de l'execució de les sentències, i tot i sabent-ho, permetem que ho facin.

La funció essencial i insubstituïble de l'Estat és assegurar l'existència de la comunitat sobre la qual exerceix la seva autoritat, garantir la seguretat pública i protegir la vida i el lliure exercici de les llibertats dels ciutadans.

Per això, i més enllà de maquillatges ideològics que només tenen com a finalitat intentar exercir un control i intervenir la funció de jutges i magistrats, com els Consells de Justícia, **PxC PROPOSA:**

1. Garantir un sistema d'implantació nacional en el qual s'actualitzin simultàniament les dades i així permetre unes consultes ràpides i eficaces des de tot el territori.

2. Reforçar els mitjans dels quals disposem tenint en compte que és una evidència a tot el territori la manca de jutges i fiscals.

3. Elevar el nivell tècnic de jutges, magistrats i fiscals, procurant, si fos possible, un augment de les seves retribucions i incloure canvis en el sistema d'organització judicial.

4. Proposar la celebració de judicis en règim de matí i tarda per alleugerir el retard en la tramitació de procediments.

5. Dignificar la funció jurisdiccional eliminant qualsevol intromissió en l'activitat de jutges i tribunals. Són inadmissibles les declaracions públiques i col·lectives de polítics, partits, i institucions diverses en contra de les sentències dels nostres més alts tribunals.

6. Establiment d'un règim d'imposició de costes processals en tots els ordres judicials que actuï com a prevenció en la interposició de demandes temeràries o infundades.

7. Impulsar els procediments arbitrals, i recuperar en les qüestions de menor rellevància l'existència d'una única instància judicial sense recursos que alenteixen l'obtenció de resolucions fermes i executables.

La crisi econòmica i la crisi de valors, que han generat pobresa, marginalitat, atur, drogoaddicció, alcoholisme, corrupció, pèrdua d'identitat col·lectiva i de pertinença a un grup, pèrdua de confiança en l'altre, fenòmens que, malauradament, afecten molt especialment la societat europea i, si és possible amb major cruesa, la societat catalana.

D'altra banda, el concepte de **SEGURETAT CIUTADANA** és un concepte modern que ha de ser entès com tota l'activitat de prevenció dels riscos que afecten la vida, la seguretat i la tranquil·litat ciutadanes,

individualment i col·lectiva, i que puguin posar en perill directament o indirectament les seves llibertats individuals i drets fonamentals.

La seguretat ciutadana no té sinó per finalitat, en conseqüència, garantir la convivència pacífica entre els ciutadans; avui dia adquireix una especial rellevància en trobar-nos en una societat complexa que es troba amenaçada per l'existència de tensions i conflictes que generen conductes violentes les quals han sorgit per diferents causes.

Entre les causes que podem destacar com a més rellevants, es troba d'una banda la crisi econòmica que afecta la major part dels països del món i la crisi de valors, que han generat pobresa, marginalitat, atur, drogoaddicció, alcoholisme, corrupció, pèrdua d'identitat col·lectiva i de pertinença a un grup, pèrdua de confiança en l'altre, fenòmens que, malauradament, afecten molt especialment la societat europea i, si és possible amb major cruïsa, la societat catalana.

Tolerància zero amb la delinqüència. Una societat és tant més forta com més creu en les normes que s'apliquen, i les aplica amb justícia.

La finalitat de protegir l'ordre públic consisteix a fer possible que cada un dels integrants de la comunitat pugui assolir la major realització possible de les seves potencialitats com a persona mitjançant la promoció d'un entorn harmoniós, de la pau social, de la convivència quotidiana segura, afavorint així l'expressió de totes les potencialitats humanes que fa possible la llibertat, de la seva creativitat material i espiritual, origen de la felicitat.

Quan el risc de ruptura social, d'alteració de l'ordre, d'incompliment de la norma, d'inseguretat és elevat, cal que els poders públics assumeixin en el seu conjunt el compromís de defensar la societat, protegir-la, i, en fi, col·laborar amb ella en la defensa de l'ordre públic, concepte essencial en els estats moderns, al qual apel·la la Constitució i fins i tot els Tractats de la Unió Europea.

És per això que, convençuts - a diferència de la major part de partits que concorren a les eleccions - que la seguretat ciutadana és una exigència d'un règim constitucional i democràtic i pressupòsit per a l'adequat funcionament de les institucions socials i de l'economia de mercat, **PxC PROPOSA:**

1. Garantir la protecció de la intimitat de les persones i de les seves dades davant les noves tecnologies i àmbits virtuals.

2. Reforçar la protecció dels menors en les xarxes informàtiques i en els seus llocs d'esbarjo o educació
3. Tolerància zero amb la delinqüència. Una societat és tant més forta com més creu en les normes que s'apliquen, i les aplica amb justícia.
4. Expulsió de les prostitutes il·legals i prohibició de la presència de prostitutes a la via pública.
5. Augmentar els serveis de neteja, manteniment i conservació del mobiliari urbà i dels nostres carrers, places, parcs i llocs de trobada. Cal rehabilitar per a la vida ciutadana gran part dels nostres municipis, barris sencers, degradats per la manca de neteja i decor ciutadans, condicions que afecten de vegades directa i en altres indirectament la seguretat o la percepció del ciutadà, que en aquests aspectes és tant o més important: manca d'il·luminació, solars sense desbrossar, i altres focus de degradació.
6. Lluitar contra la contractació il·legal que fomenta l'economia submergida i no respecta els drets de les persones com a treballadors.
7. Bonificacions per a les empreses que anualment contractin persones aturades, especialment pares de família, i en general qualsevol ciutadà del qual depenguin familiars.
8. Pel que fa a la seguretat viària, cal promoure urgentment un projecte per a l'eliminació de punts negres a les nostres carreteres, modificar les tanques protectores que són tan perilloses per als motoristes, incorporar més il·luminació a les carreteres i millorar i mantenir constantment la senyalització i visualització viàries.

La rehabilitació i la inserció del delinqüent constitueixen les finalitats de la pena per exigència constitucional però en cap cas això ha de ser a costa de la dignitat de la víctima, de la justícia de l'ofès i de la seguretat del conjunt de la societat.

El **SISTEMA PENAL** no es redueix només al llistat de les conductes considerades delictives i a les penes que els corresponen, sinó que la seva missió fonamental és la protecció de la societat. Això s'aconsegueix mitjançant mesures que, d'una banda porten a la separació del delinqüent perillós pel temps necessari, al mateix temps que es reincorpora al medi social aquells que no ho són mitjançant el tractament adequat de cada cas per assolir aquesta finalitat.

El Codi Penal defineix els delictes i faltes que constitueixen els pressupòsits de l'aplicació de la forma suprema que pot revestir el poder coactiu de l'Estat: la pena criminal. El Codi Penal ha de tutelar els valors i principis bàsics de la convivència social. Quan aquests valors i principis canvien, també ha de canviar.

La rehabilitació i la inserció del delinqüent constitueixen les finalitats de la pena per exigència constitucional però en cap cas això ha de ser a costa de la dignitat de la víctima, de la justícia de l'ofès i de la seguretat del conjunt de la societat enfront al qui ja ha demostrat que no pot o no vol acceptar les més elementals normes de convivència.

Davant la situació actual, **PxC PROPOSA:**

1. Adequar el nostre sistema penal i penitenciari al dels països de l'entorn més immediat ja que d'una altra manera el delinqüent preferirà cometre les seves conductes delictives al nostre país.

2. Establiment d'un règim sever de compliment íntegre de les condemnes per als delictes greus: assassinats, homicidis, delictes contra la llibertat sexual i tràfic de drogues i altres substàncies estupefaents.

3. Promoure un projecte de llei contra les bandes organitzades endurint les penes dels delictes que cometen amb el tràfic de persones, prostitució i agressions contra els drets de la dona, tipificant l'existència d'organitzacions delictives en el Codi Penal. En cas de ser estrangers, expulsió immediata del condemnat i de totes les persones que en depenguin directament o hagin entrat a Espanya per reagrupació familiar.

4. Incrementar els fons en recursos estratègics per combatre el terrorisme i evitar la propaganda d'organitzacions armades delictives.

Adequar el nostre sistema penal i penitenciari al dels països de l'entorn més immediat ja que d'una altra manera el delinqüent preferirà cometre les seves conductes delictives al nostre país.

5. Eliminació del "Comitè d'ètica de la policia" i la imposició per decret per part del conseller Saura del seu "codi d'ètica", promogut pel senyor Carlos Jiménez Villarejo. La policia no ha de tenir més ètica que el compliment de la Llei i el respecte als drets dels ciutadans.

6. Eliminació de la ISO (sistema de gestió de la Qualitat en el procés de detenció) i la "carta de serveis" (les comissaries no són restaurants), les quals només contribueixen a burocratitzar i a allargar en excés el procés de detenció del delinqüent.

7. Prohibició, sota sanció administrativa, de fer pública, per qualsevol mitjà, la cara dels policies.

8. Davant l'augment creixent de la delinqüència i de la seva violència, dotarem les policies d'armilles antitall i antibala, així com d'armes no letals per immobilitzar delinqüents violents com la Taser i esprais de defensa d'efectivitat reconeguda.

9. Fixació per als cossos policials d'un règim de jubilació als 60 anys, si bé i atès que a partir dels 55 anys la tasca policial física és molt difícil, el funcionari tindrà la possibilitat d'accés a serveis de segona activitat.

10. Despolitització de la directiva de l'Institut de Seguretat Pública de Mollet. S'adequaran els textos docents a la realitat policial. Creació de la carrera policial. Eliminació dels conceptes subjectius en les oposicions d'ascens.

11. Atorgar a sanitaris, bombers i vigilants de seguretat la condició d'agents de l'autoritat quan es trobin en l'exercici de les seves funcions.

12. Anivellació i homogeneïtzació de sou a totes les plantilles policials.

10. CORRUPCIÓ. REGENERACIÓ I ÈTICA POLÍTICA.

Benvolgut amic/amiga:

El mapa de la corrupció política a Catalunya i la resta de l'Estat ha arribat a uns nivells mai vistos en democràcia: més de 3.000 càrrecs electes, entre presidents de Parlaments autonòmics, consellers de govern, alcaldes i regidors estan imputats per presumptes delictes de suborn, tràfic d'influències, malversació, blanqueig, cobrament de comissions, falsedat documental i adjudicació irregular de contractes a empreses.

Tant CiU (amb els coneguts casos Pretòria i Millet o Palau de la Música) com PP (cas Gürtel) i PSC-PSOE (Pretòria i altres), estan presumptament implicats amb més de 100 alcaldes o ex-alcaldes, repartits per tota la geografia catalana i espanyola.

El mapa de la corrupció política a Catalunya i la resta de l'Estat ha arribat a uns nivells mai vistos en democràcia: més de 3.000 càrrecs electes estan imputats per presumptes delictes.

La Llei de la Sindicatura de Comptes, compromís teòricament anticorrupció assumit pel Govern com a justificació arran del cas Pretòria, a part de seguir encallada en la teranyina burocràtica, no serà aprovada en aquesta legislatura i passarà a ser una altra cortina de fum en el lamentable capítol de la corrupció política.

El cost descomunal d'assessors (interns i externs), més de 500 segons dades oficioses, és inassumible i injustificable. Catalunya és ja la segona comunitat autònoma amb més assessors, després d'Andalusia.

És imprescindible la dignificació de la vida política catalana i espanyola, i això només podrà assolir-ho qui aparegui per primer cop, i amb les mans netes, en el panorama polític, amb noves idees, nous

procediments, i sense el bagatge ignominiós dels anomenats grans partits, els quals semblen repartir-se el pastís del poder i dels diners a costa dels ciutadans.

Avui dia, la corrupció –a més de la manca d'eficàcia en la gestió– és la xacra de la classe política catalana i el que està contribuint a cavar la seva tomba. La seva filtració capil·lar és en aquests moments tan gran que exclou la possibilitat d'una amputació dels circuits afectats la qual cosa acabaria demostrant l'escàs interès que han tingut tots els governs de la Generalitat a investigar en aquesta direcció i que finalment ha portat als tribunals arran del cas Pretòria els qui van estar a la mateixa cúpula de la Generalitat durant vint anys.

Per això, **PxC PROPOSA** un programa bàsic i innegociable dirigit a canviar el panorama actual de l'organització política i administrativa que rau en:

1. Creació d'una unitat especial de la policia autonòmica amb dotació i mitjans suficients especialitzada en delictes de corrupció política que treballi d'acord amb la Fiscalia General de l'Estat, per tal d'evitar que les pressions polítiques obstaculitzin investigar en determinades direccions, tal i com ha passat en el Cas Pretòria i en el Cas Palau.

2. Els delictes de corrupció, és a dir els delictes contra el poble de Catalunya, no han de prescriure. El delicte de corrupció ha de ser considerat com el pitjor delicte que es pot fer contra el poble, especialment quan està protagonitzat per servidors públics. Ni té excusa, ni justificació possible i el fet que es tracti d'un delicte contra la totalitat de la ciutadania el converteix en el delicte més odiós contra la comunitat. Aquesta consideració ha de quedar palès en un augment de les penes i de les indemnitzacions.

Els delictes de corrupció, és a dir els delictes contra el poble de Catalunya, no han de prescriure.

3. Eliminar duplicitats administratives. Les estructures territorials han de deixar de ser un llast per a l'economia catalana. S'ha d'aprovar una llei per ajustar les funcions dels ens territorials a la seva tasca de suport i coordinació als petits municipis que no tenen capacitat per si sols d'atendre les necessitats bàsiques ciutadanes, les delegacions del govern autonòmic a les províncies i els Consells Comarcals.

4. PxC promourà la imposició d'una regla pràctica molt clara. Un

determinat nivell administratiu no podrà nomenar càrrecs o crear òrgans que assumeixin ficticiament funcions en matèria de competència d'altres administracions. Així, per exemple, si l'habitatge és competència autonòmica, no té sentit que hi hagi un Ministeri de l'Habitatge, si l'enllumenat és competència municipal, és improcedent l'existència d'òrgans autonòmics que fiscalitzin la matèria. Una matèria, un òrgan, una administració responsable. Això suposarà una immediata reducció de la despesa pública, afavorirà la seguretat jurídica, la transparència i el control dels ciutadans.

5. S'ha d'enfortir la coordinació i màxima col·laboració entre les tres administracions les quals, per la seva naturalesa, han de romandre incòlumes: ajuntaments, Generalitat i Govern Central. Això ha d'afavorir una major transparència i ètica política.

6. Tornar als municipis el seu protagonisme històric com a gestors polítics més propers al ciutadà, veritables catalitzadors de les demandes dels ciutadans. PxC promourà un segon i amplísim procés de descentralització del poder de la Generalitat en els municipis, però aquesta transferència s'haurà de realitzar al marge de tot criteri d'oportunitat o interès polític i partidista, sempre que s'acrediti que:

a) suposarà una reducció de la despesa pública.

b) incrementarà l'eficàcia en la prestació de serveis.

c) suposarà una major proximitat efectiva al ciutadà contribuent.

7. Reducció dràstica al 75% d'assessors de les diferents Conselleries i Departaments de la Generalitat així com dels vehicles oficials d'alts càrrecs, a més de l'eliminació de càrrecs no necessaris per al bon funcionament de les institucions. Aplicació immediata de mesures destinades a l'estalvi en les despeses corrents en un mínim d'un 25%. El polític ha de tenir un únic assessor tècnic que ha de ser precisament el funcionari de carrera que ha obtingut el seu lloc mitjançant la superació de procediments de selecció rigorosos d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

Tornar als municipis el seu protagonisme històric com a gestors polítics més propers al ciutadà, veritables catalitzadors de les demandes dels ciutadans.

Només en aquells àmbits materials en què no hi hagi cossos de funcionaris públics estatals, autonòmics o locals amb capacitat i coneixements per assessorar el gestor polític es podran designar assessors o càrrecs de confiança.

8. Eliminació dels encàrrecs per a la realització d'informes i estudis inútils, així com d'enquestes innecessàries. De la mateixa manera que succeeix amb els assessors, l'externalització de serveis, consultes, informes, dictàmens o estudis en despatxos de professionals privats només podrà realitzar-se justificant motivadament que no hi ha funcionaris de carrera habilitats per a aquestes tasques, i s'hauran de publicar els casos individualment en el butlletí oficial que correspongui amb indicació del preu abonat pel servei.

9. Creació d'una Comissió Permanent al Parlament de Catalunya sobre delictes de corrupció la competència de la qual serà investigar les responsabilitats polítiques dels partits i de les direccions en casos de corrupció. Aquesta comissió estarà obligada a actuar sempre que es produeixin denúncies justificades i el seu funcionament haurà de ser públic, tenint capacitat per investigar assumptes de corrupció presents i passats. Fins ara, el Parlament de Catalunya s'ha negat a investigar els casos de corrupció més punyents, va desestimar en només una tarda les sospites sobre el cobrament del 3% de comissions en matèria de concessió de contractes d'obra pública, en el que suposa una de les grans ofenses a la dignitat política dels catalans i, des d'aleshores, ni tan sols ha esmentat en una sola ocasió aquest escàndol.

10. Creació d'una llei de finançament de partits a Catalunya. El fet que els dos grans partits estatals es neguin a tirar endavant una llei de finançament de partits, no eximeix el govern autonòmic de l'obligació moral davant dels seus ciutadans de no delimitar les normes de finançament dels partits en l'àmbit català. Aquesta llei de finançament és encara més urgent en la mesura que porta un retard de tres dècades i ha permès l'esclat dels grans casos de corrupció a tota Espanya els quals han afectat gairebé per igual a tots els partits fins ara majoritaris.

Els partits polítics han de ser els primers interessats a allunyar de les seves files i expulsar immediatament les "pomes podrides"; si no n'estan prou determinats a fer-ho per iniciativa pròpia ha de ser mitjançant l'amenaça de ser considerats com a "responsables solidaris" amb tot el que això implica.

11. **Consideració dels partits polítics a què pertanyin els corruptes com a "responsables solidaris" de les seves exaccions i delictes.** Els partits polítics han de ser els primers interessats a allunyar de les seves files i expulsar immediatament les "pomes podrides"; si no n'estan prou determinats a fer-ho per iniciativa pròpia ha de ser mitjançant l'amenaça de ser considerats com a "responsables solidaris" amb tot el que això implica.

12. **Obligació dels polítics de declarar les seves propietats a l'hora d'accedir a un càrrec públic i després de cessar-ne.** Aquesta obligació ha d'incloure els seus familiars, i l'engany o l'adulteració de les dades aportades hauria d'impedir el desenvolupament del càrrec o implicaria responsabilitats penals després de l'exercici d'aquest.

13. Aprovació d'una Llei electoral catalana que aposti per un sistema de llistes obertes i proporcionalitat directa, primant la circumscripció comarcal a les eleccions autonòmiques.

14. Fixació en l'Estatut del Diputat autonòmic de l'obligació de rebre i atendre personalment al seu despatx del Parlament com a mínim un dia a la setmana a tots aquells electors que vulguin entrevistar-se amb ell i exposar-li les seves peticions, queixes o opinions.

15. Publicació trimestral detallada, i fiscalització per part de la Sindicatura de Comptes, de les despeses de representació, dietes, quilometratge i altres, dels diputats autonòmics, posant aquesta informació a disposició de qualsevol ciutadà.

16. Publicació al DOGC de la llista de tots els béns, drets, crèdits i accions i participacions socials dels diputats autonòmics, familiars fins al segon grau de consanguinitat o afinitat a l'inici del mandat, l'1 de gener de cada any i al final del seu mandat.

17. Examen, en un debat públic que PxC afavorirà, de la conveniència del manteniment dels privilegis d'inviolabilitat i immunitat parlamentaris.

11. TREBALL I OCUPACIÓ

Benvolgut amic/amiga:

Com saps, i a això ens hem referit anteriorment, l'economia espanyola travessa, amb més de 4,5 milions d'aturats, la major crisi econòmica de la seva història recent. Catalunya és la segona comunitat autònoma amb més desocupats (només superada per Andalusia).

Els beneficiaris de prestacions de procedència estrangera (immigrants) representen ja el 15% del total de la despesa del nostre sistema de cobertures socials, amb un cost directe superior a 5.000 milions d'euros.

El llast de la desocupació en el col·lectiu d'immigrants (augment del 51% el 2009) té com a conseqüència inevitable el dèficit de tresoreria de la Seguretat Social abans de 2025, com auguren els tècnics.

L'atur és molt elevat a Espanya, però molt més en termes absoluts com sobretot percentuals entre els estrangers que resideixen a Espanya. No sé si coneixes la dada, perquè en aquesta matèria els partits governants bé se n'encarreguen d'ocultar-la, però un de cada tres immigrants es troben sense feina actualment, el que representa 1.300.000 persones en el conjunt d'Espanya, és a dir, el 30 % dels aturats totals.

D'altra banda, la temporalitat en el mercat laboral supera el 30% del total. Les empreses, fortament endeutades, no creen llocs de treball indefinits ja que amb prou feines poden sobreviure amb les noves polítiques creditícies de bancs i caixes d'estalvi.

Així mateix, cada dia es donen de baixa més de 500 treballadors per compte propi (autònoms), incapaços d'aconseguir liquidesa per part de les entitats bancàries i escometre el seu projecte empresarial.

Davant d'aquesta situació, i com a conseqüència de les polítiques d'augment de la despesa pública que tots els partits sense excepció apadrinen, l'ocultació fiscal (economia submergida) augmenta exponencialment, i ja suposa entre un 23% i un 25% del PIB (aproximadament 20.000 milions d'euros).

Catalunya és la segona comunitat autònoma amb més desocupats (només superada per Andalusia).

És dur dir-ho, però més dur i deslleial i injust és no dir-ho: sense mesures de xoc immediates, dràstiques, no es crearà ocupació neta fins el 2014, i la taxa d'atur superarà àmpliament el llindar del 20%.

És per això que **PxC PROPOSA** una sèrie de mesures dirigides a arribar a un horitzó no gaire llunyà on es puguin crear 333.333 llocs de treball nets:

1. Regulació d'una modalitat de contracte temporal no causal denominat **CONTRACTE 333** (o **ANTICRISI**) les característiques essencials del qual seran:

L'empresari que contracti una persona que porti més de 3 mesos sense feina estarà exempt de pagament de les quotes a la Seguretat Social durant els primers 3 mesos. La durada del contracte serà de 3 anys. Serà vàlid únicament per a espanyols, comunitaris o estrangers amb un període de residència legal superior a 9 anys. La indemnització en cas d'acomiadament serà de 9 dies per any treballat. L'entrada en vigor immediata es produiria mitjançant decret-llei, sense negociació prèvia amb patronal ni sindicats, i com a mesura d'emergència nacional.

2. Per a **AUTÒNOMS I PIMES**

Exempció del pagament de la quota d'autònoms durant 3 mesos, i una bonificació del 50% durant els 9 mesos següents. Bonificació del 50% en el pagament de l'Impost de Societats per a totes les Pimes que augmentin la seva plantilla en un mínim d'un 15% (mitjançant el contracte 333).

3. Per tal de fer aflorar l'**ECONOMIA SUBMERGIDA**, la qual constitueix una deslleial competència per als empresaris que operen en competència i legalitat.

Amnistia fiscal per a totes les Pimes (o persona física) que en un termini màxim de 3 mesos aflorin el seu capital no declarat anteriorment, mitjançant el pagament únic d'un 15%, sempre que compleixin dos requisits:

- Que no hi hagi estat implicat directament o indirectament en el tràfic d'estupefaents o altres activitats il·lícites.

CONTRACTE 333
(o ANTICRISI).
Serà vàlid
únicament per a
espanyols,
comunitaris o
estrangers amb
un període de
residència legal
superior a 9
anys.

- Que augmenti la seva plantilla en un mínim d'un 15% (mitjançant el contracte 333).

4. CONTRACTE D'EXPULSIÓ AMISTÓS (per a immigrants sense autorització de residència i/o residència i treball).

Expulsió immediata dels immigrants il·legals als seus països d'origen, ja que o bé estan ocupats en l'economia submergida o captats per màfies de diversa índole, aplicant amb rigor i eficàcia l'actual Llei d'Estrangeria.

Reducció del 50% en l'import i durada de tota prestació pagada a les persones incorporades al mercat laboral procedents de la immigració durant els darrers 5 anys.

5. CONTRACTE D'EXPULSIÓ AMISTÓS (per a immigrants amb residència permanent en situació d'atur).

Retorn voluntari dels immigrants legals que cobren prestació per desocupació mitjançant el pagament del bitllet aeri i una mensualitat "solidària". En cas de negativa, anul·lació progressiva del pagament de la prestació per part de l'INEM.

6. PRESTACIÓ PER DESOCUPACIÓ.

Reducció del 50% en l'import i durada de tota prestació pagada a les persones incorporades al mercat laboral procedents de la immigració durant els darrers 5 anys.

Eliminació de l'actual sistema fraudulent que obliga els beneficiaris de la prestació per atur a segellar físicament a l'oficina de l'INEM/OTG.

Així mateix, obligar tot perceptor a acceptar una de les dues primeres ofertes de treball, anul·lant en cas de negar-se qualsevol dret a seguir rebent la prestació.

7. SINDICATS

Reducció gradual (fins a zero),
i durant quatre anys, de tota
subvenció rebuda pels
sindicats per part de l'Estat.

Reducció gradual (fins a zero),
i durant quatre anys, de tota
subvenció rebuda pels
sindicats per part de l'Estat.
Els sindicats hauran
autofinançar-se amb les
quotes dels seus afiliats i
buscar la seva pròpia
rendibilitat, ajustant les seves
estructures de costos
sobredimensionades.

12. HABITATGE I URBANISME

Benvolgut amic/amiga:

L'habitatge i l'urbanisme constitueixen encara avui dia, en temps de gravíssima crisi del sector, dos àmbits de l'activitat pública i econòmica d'extraordinària rellevància en els quals el poder públic ha d'intervenir per tal d'assegurar un desenvolupament sostenible, ordenat i racional de les poblacions, afavorint d'aquesta manera les condicions perquè el dret a l'habitatge digne que proclama la Constitució pugui ser una realitat a Catalunya.

Davant del model del Tripartit que exemplifica el fallit projecte de reforma de la Diagonal de Barcelona o les operacions especulatives de Diagonal Mar, 22@ o la Ciutat de la Justícia, des PxC creiem en l'ordenació del creixement de les ciutats de forma compacta, utilitzant els espais disponibles més a prop de les zones edificades com a habitatge per tal d'assegurar la proximitat dels serveis comunitaris, àrees comercials, centres de treball, així com afavorir els desplaçaments i la convivència social.

S'ha de posar ja fi a l'època dels projectes municipals al marge de l'opinió dels ciutadans, i al servei d'interessos desconeguts la majoria de les vegades per als mateixos ciutadans. Des de PxC proposem la **consulta popular** com a mètode primer de recerca del desenvolupament urbanístic de les ciutats i pobles de Catalunya, i així ho farem allà on obtinguem representació.

De la mateixa manera, s'ha d'orientar la política d'habitatge per tal **d'incentivar la incorporació al mercat dels habitatges ja construïts i no venuts, fomentant la cultura del lloguer, però garantint els drets de l'arrendador.**

Des de PxC proposem la consulta popular com a mètode primer de recerca del desenvolupament urbanístic de les ciutats i pobles de Catalunya, i així ho farem allà on obtinguem representació.

Des PxC proclamem igualment el principi de preferència nacional i social pel que fa a l'habitatge protegit, o el que és el mateix, **primer és l'autòcton abans que l'estranger en l'accés a la vivenda protegida**, i primer qui pot revertir un benefici a la societat (famílies i joves amb projecte familiar) davant de qui simplement, com ha succeït fins ara, pretén obtenir un habitatge a costa de l'erari per després vendre'l i obtenir benefici personal.

13. SANITAT

Benvolgut amic/amiga:

En una societat moderna i de serveis com la que vivim el dret a la protecció de la salut i a la cobertura sanitària constitueixen elements essencials sobre els quals construir una societat sana, forta i lliure. Ja ho deien els romans, “mens sana in corpore sano”.

A més, la salut i la sanitat no constitueixen només un dret prestacional del ciutadà sinó que - i és el més rellevant - formen part ja de la nostra pròpia identitat social. Des de l'establiment del sistema de prestacions de la Seguretat Social, el nostre model sanitari, la formació dels nostres professionals, metges, infermeres, farmacèutics, i la resta del personal sanitari, ha estat l'enveja de molts, i copiat per altres tants.

No obstant això, amic/amiga, tu ho saps perquè ho has viscut, en els darrers anys s'ha produït un deteriorament important, salvatge de vegades, de les institucions sanitàries i de la dignitat dels professionals.

En l'actualitat ens trobem amb hospitals i Centres d'Atenció Primària (CAP) col·lapsats, amb serveis d'urgències no només col·lapsats sinó dedicats a tasques més pròpies de la medicina de família, amb el deteriorament en les infraestructures, malestar i desencís d'un personal sanitari estressat.

En la majoria dels pobles de Catalunya, i en els últims temps també a les ciutats -on la iniciativa privada cobreix gran part de les necessitats sanitàries a través del sistema de mutualitats mèdiques -, aquest deteriorament dels serveis es degut a l'afluència massiva d'immigrants, molts d'ells dels que anomenem "sense papers", és a dir, sense dret a residir al nostre país.

De la mateixa manera, els serveis sanitaris es presten de manera desigual entre els diversos col·lectius, perjudicant el que s'anomena el "ciudadà mitjà", és a dir, tu i els teus, que cotitzeu per un servei de qualitat però que patiu interminables llistes d'espera les quals constitueixen una autèntica estafa al contribuent.

Els serveis sanitaris es presten de manera desigual entre els diversos col·lectius, perjudicant el que s'anomena el "ciudadà mitjà".

Davant d'això, **PxC PROPOSA:**

1. L'aplicació, de manera immediata, de mesures dirigides a adequar la plantilla sanitària a l'increment de la demanda a fi i efecte de disminuir la pressió assistencial i per garantir els criteris de qualitat i el temps assistencial òptim.

2. Alleugerir el col·lapse dels serveis d'urgències dels hospitals mitjançant la creació de centres d'urgències habilitats en centres assistencials, amb els mitjans professionals i tècnics necessaris per realitzar un diagnòstic inicial correcte i tractament en casos no greus, derivant cap a urgències dels hospitals exclusivament els casos greus. Cada un d'aquests centres disposarà d'una ambulància assignada a aquest servei per al trasllat urgent a l'hospital més proper d'aquells pacients que presentin una gravetat que no pugui ser tractada en aquest centre assistencial.

3. Garantir la lliure elecció de metge en el context d'un tracte personalitzat en instal·lacions properes i modernes.

4. Invertir en immobles, instal·lacions i mobiliari ja que una sanitat avançada vol dir posar a l'abast dels professionals les últimes tecnologies com ara la recepta electrònica, les històries clíniques telemàtiques, o les peticions electròniques de proves complementàries.

5. Garantir la formació continuada dels professionals sanitaris per actualitzar els seus coneixements en relació amb els avenços clínics, terapèutics, organitzatius i tecnològics per tal d'oferir una assistència de la màxima qualitat.

6. Prioritzar el desenvolupament de la Medicina Pal·liativa i els tractaments mèdics pal·liatius al final de la vida. S'establiran els fonaments de les Cures Pal·liatives i com aquests tractaments s'han de desenvolupar en el conjunt del territori.

7. Les cures pal·liatives han demostrat la seva eficiència ja que provoquen un impacte molt positiu sobre la qualitat de vida del malalt terminal, com són l'alleujament de símptomes, l'augment de la comunicació i la relació entre pacient i metge. Aquest tipus de tractaments també són una eina eficaç de suport a les famílies i una font d'estalvi de recursos.

8. Al final de la vida, l'evolució de la dependència i la discapacitat són progressives i inevitables, i el fet que el procés d'evolució sigui molt ràpid fa que sigui complicat accedir a les ajudes destinades a aquest tipus de pacients. PxC proposa que es facilitin aquests tràmits i que s'impulsin accions per potenciar els drets relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral dels familiars dels pacients. Davant d'aquells que defensen l'eutanàsia, nosaltres apostem per la vida de la nostra gent gran, però per una vida digna.

9. Creació d'una Central de Compres per a l'adquisició de tot el material clínic necessari per al correcte funcionament dels servei sanitari públic. Per vendre aquests productes a aquesta central de compres serà imprescindible accedir mitjançant Concurs Públic.

Garantir la lliure
elecció de metge en el
context d'un tracte
personalitzat en
instal·lacions properes
i modernes.

10. Enfortir el sistema de conveni o la creació d'entitats col·laboradores de la Seguretat Social com a mitjà per a la descongestió del sistema sanitari públic, sobretot en aquelles proves i anàlisis de menor incidència i que fa que el procés de diagnòstic s'allargui penosament en molts casos.

11. Revisió del sistema de pagament i reinversió de les quotes no utilitzades per contingències professionals a les mútues d'accidents de treball.

12. Proposar una Llei que anul·li les clàusules de les companyies sanitàries privades, les quals permeten a aquestes rescindir les pòlisses quan un assegurat pateix una malaltia de llarga durada o el tractament és d'un elevat cost econòmic malgrat el temps que porti pagant les quotes.

13. Els immigrants no residents legalment al nostre territori només rebran assistència sanitària urgent i per motius humanitaris fins a la seva expulsió, però no una targeta sanitària que els atorgui l'accés universal i gratuït al sistema sanitari públic. PxC limitarà l'accés als serveis sanitaris dels immigrants il·legals als casos d'urgències i als menors, tot i que sempre repercutirà el cost d'aquesta assistència als països de procedència d'aquests immigrants, presentant les factures a les ambaixades corresponents.

14. La lluita contra l'obesitat també s'emmarcarà dins l'àmbit del foment de la dieta mediterrània al mateix temps que es promourà la pràctica esportiva, elements capitals per a la prevenció de les malalties cardiovasculars i la diabetis, veritables xacres de l'actual model de vida occidental.

15. PxC farà èmfasi en les diverses raons de pes per deixar l'hàbit del tabac i en la importància que té per a la salut col·lectiva la preservació d'espais lliures de fum. L'objectiu primordial serà fomentar la conscienciació que la normativa antitabac aportarà molts beneficis per a la protecció de la salut de la població.

Els immigrants no residents legalment al nostre territori només rebran assistència sanitària urgent i per motius humanitaris fins a la seva expulsió, però no una targeta sanitària que els atorgui l'accés universal i gratuït al sistema sanitari públic.

14. ECOLOGIA I MEDI AMBIENT

Benvolgut amic/amiga:

Tot i portar uns quants anys governats per un equip de govern format per partits que fan bandera de la seva consciència medioambiental, el cert és que durant aquests anys no s'ha planificat una autèntica política de conscienciació social i empresarial dirigida a un millor ús de l'aigua i de l'energia basats en criteris d'eficiència i solidaritat.

Tot i la verborrea ideològica dels partits governants, a Catalunya ni es compleixen els estàndards mínims en emissions de CO2 ni s'optimitza la producció d'energies netes.

Per a PxC la defensa del medi constitueix un element essencial no només en si mateix sinó com a defensa i promoció de la pròpia identitat individual i col·lectiva dels que vivim a Catalunya.

Plataforma per Catalunya aspira que Catalunya sigui un model de societat neta i respectuosa amb el medi. La desinformació i l'anarquia que en aquest sector han imperat en els darrers anys, per culpa de socialistes, independentistes i post-comunistes, han generat una societat molt despreocupada per crear la Catalunya neta que necessitem, és per això que un contundent enduriment de les penes amb fortíssimes sancions econòmiques modificaria la dinàmica destructiva en la qual estem embolicats.

Per a PxC la defensa del medi constitueix un element essencial no només en si mateix sinó com a defensa i promoció de la pròpia identitat individual i col·lectiva dels que vivim a Catalunya. Per això farem de la defensa i promoció del medi ambient un dels pilars de la nostra política, i per això, **PxC PROPOSA:**

1. Quantificar les emissions i els emissors de CO2 a Catalunya, i establir un pla que els redueixi definitivament per tal de complir escrupolosament els objectius fixats en els convenis internacionals ratificats per Espanya, arribant a un mínim d'una reducció del 30% l'any 2020.
2. Creació d'una empresa mixta que faciliti als empresaris particulars l'elaboració d'un pla de reducció d'emissions, alhora que es facilitin préstecs en condicions favorables a aquestes empreses perquè duguin a terme les remodelacions i modificacions necessàries en el seu immobilitzat per complir la normativa d'emissions de gasos efecte hivernacle amb el menor cost possible.
3. Bonificació fiscal, amb una reducció del 2% de l'Impost de Societats durant 10 anys, per a les empreses que en el termini de quatre anys compleixin amb els objectius d'emissions mínimes que fixarà la llei.
4. Per contra, proposem endurir les penes per incompliment de tot tipus de lleis mediambientals, imposant penes molt severes per als casos de reincidència.
5. Donarem suport amb fons públics i a través de la creació empreses mixtes a la R+D+i per al desenvolupament de tecnologies més avançades i eficients, de baixa intensitat en carboni, i per a la captura i emmagatzematge de CO2.
6. Adequarem la normativa per facilitar la instal·lació d'empreses que produeixin energia amb fonts renovables generant un clima de seguretat jurídica en el sector.
7. No permetrem que Catalunya pateixi un dèficit energètic. Catalunya ha d'acollir empreses líder del sector d'energies renovables, que no produeixen energia a Catalunya pels continus canvis de criteri del govern Tripartit, el qual ha modificat, per exemple, diverses vegades el Mapa Eòlic de Catalunya.
8. Es fomentarà l'ús de biocarburants i en particular els de segona generació (residus agrícoles i forestals, i matèries primeres no alimentàries).
9. Fomentarem l'ús responsable, racional i eficient de l'energia en tots els sectors. Facilitarem a través d'empreses mixtes la possibilitat a totes

les empreses i grans consumidors energètics de realitzar estudis personalitzats de consum energètic i el seu pla d'optimització de consum, facilitant també en aquest cas crèdits tous per modernitzar les instal·lacions que es requereixin per tal de consumir menys energia.

10. Es duran a terme autèntiques i efectives campanyes informatives per conscienciar la població de la importància d'aquest ús racional de l'energia, comproment-nos a publicar cada sis mesos quin ha estat el consum generat en edificis públics i quines són les mesures que es prenen per anar reduint el consum, el que ha d'encaminar-nos a reduir el dèficit energètic que pateix Catalunya. El sector públic ha de ser un exemple, lluny del malbaratament actual, que està emmarcat en la política absolutament corrupta i dilapidadora del govern Tripartit.

11. Fomentarem així mateix l'ús racional, responsable i solidari de l'aigua, per mitjà de campanyes de sensibilització. També es publicarà el consum d'aigua públic perquè el Govern de Catalunya s'erigeixi com a exemple de consumidor solidari.

12. Enduriment de les penes per incompliment de qualsevol normativa relacionada amb l'aigua, especialment dels abocaments.

13. Promourem la instal·lació de noves dessalinitzadores dins el marc d'una nova cultura de l'aigua, dessalinitzadores que obtindran l'energia necessària per produir aigua potable d'aerogeneradors, obtenint així una aigua més neta i més barata.

14. Evitar o limitar l'entrada de contaminants als aqüífers, amb una especial atenció als purins, per així impedir el deteriorament de les masses d'aigües subterrànies.

15. Impuls de les polítiques de gestió per a la reutilització hídrica en el sector industrial.

16. Impulsarem un programa de reforestació i de gestió de les masses forestals.

17. Enduriment dràstic de les penes per als autors d'incendis forestals al mateix temps que durant els mesos de sequera, primavera i estiu, augmentarem els efectius per a la vigilància de la massa forestal.

15. CRIDA FINAL DE LA PLATAFORMA PER CATALUNYA

Aquestes són les propostes essencials de la PxC i això és el que tradicionals. Si algú ens preguntés com definim aquest programa no dubtaríem a dir que: **"tot pel poble de Catalunya i per la identitat catalana"...**

Si hem adoptat aquest programa no és per oportunisme, sinó perquè els problemes dels nostres veïns, els dels nostres companys de treball, els de la nostra gent, són els nostres: **nosaltres representem aquesta Catalunya "real" que ha estat absent de les decisions, dels negocis i de les rapinyeries de la Catalunya "oficial".**

Si algú ens preguntés com definim aquest programa no dubtaríem a dir que: **"tot pel poble de Catalunya i per la identitat catalana"...**

Si els partits fins ara majoritaris haguessin fet la seva feina i haguessin complert les seves promeses electorals, Plataforma per Catalunya mai no hagués aparegut en escena: però 1.250.000 immigrants, 600.000 aturats i la desconfiança absoluta de la Catalunya "real" cap a la Catalunya "oficial", ens han obligat a emprendre aquesta tasca.

Ni som ni aspirem a ser polítics professionals, **pretenem simplement lliurar als nostres fills una Catalunya de la que aquests mai no se n'hagin d'averkonyir, una Catalunya orgullosa, digna, rica i plena.**

Una convocatòria electoral és sempre una ocasió històrica per reaccionar i trencar dinàmiques perverses procedents del passat. Davant les eleccions autonòmiques d'aquest novembre hi ha només dues actituds possibles: o donar suport a les opcions que ens han portat fins on som, o donar suport a les noves opcions que plantegen solucions simples a problemes complexos. Excloem la tercera opció,

l'abstenció, en la mesura en què fem nostre el desencis de la societat catalana cap a la seva classe política i la desconfiança a votar les velles sigles gastades i fracassades, però avui **la mera existència de la Plataforma per Catalunya és una garantia de renovació del panorama polític nacional.**

De moment, no ha estat CiU, ni el PP, ni de bon tros el PSC, ni "el partit de la immigració", ERC, els qui han encetat el debat polític sobre el tema de la immigració, l'empadronament d'il·legals o el burca. Ha estat la PxC qui ha portat de nou el realisme a Catalunya!

Ha estat la PxC qui ha alertat sobre els riscos de les dinàmiques autodestructives a què ens portava la immigració massiva! Ha estat, finalment, la PxC qui, en el seu programa de 2003, ja exigia l'aplicació de mesures per a la contenció de la immigració massiva que ara han "descobert" el PP o CiU en el seu infinit oportunisme sense escrúpols, sense pudor i sense vergonya! Ells, precisament ells, els qui més responsabilitat tenen en l'arribada a Catalunya de 1.250.000 immigrants entre legals i il·legals, empadronats i no empadronats, naturalitzats i per naturalitzar, ells són ara els qui semblen haver "descobert" el perill de la immigració descontrolada.

Nosaltres representem aquesta Catalunya "real" que ha estat absent de les decisions, dels negocis i de les rapinyeries de la Catalunya "oficial".

No, catalans, no estem davant de "conversos", sinó davant d'oportunistes sense idees. És un tema d'honestedat i dignitat: qui s'espanta del fenomen que ell mateix han generat i donat suport no té cap legitimitat moral ni d'èxit polític per poder ocupar un espai, per mínim que sigui, en el futur polític.

Els qui alimenten els dubtes sobre l'honestedat de la classe política catalana no poden tenir lloc a la Catalunya del futur, sinó que el seu únic futur és seure a la banqueta dels acusats i respondre dels seus delictes i exaccions.

Nosaltres tenim les mans netes, hem arribat a la política amb les mans netes i, quan correspongui, ens anirem de nou a casa amb la satisfacció d'haver deixat una Catalunya en què el seny, l'eficàcia i l'honestedat tornin a ser l'única norma admissible per a un polític.

Com a catalans, membres de l'Estat Espanyol, reivindicuem el vell somni de Francesc Cambó que Catalunya aspiri a l'excel·lència a Espanya. No només volem "estar" a Espanya, sinó que aspirem que Catalunya sigui el far i la guia d'Espanya en els anys venidors. I per a això, tant la classe política com el poble de Catalunya han d'estar a l'alçada de les circumstàncies.

Nosaltres tenim les mans netes, hem arribat a la política amb les mans netes i, quan correspongui, ens anirem de nou a casa amb la satisfacció d'haver deixat una Catalunya en què el seny, l'eficàcia i l'honestedat tornin a ser l'única norma admissible per a un polític.

És hora de tornar als símbols tradicionals de la nostra cultura i de la nostra tradició. Reivindicuem aquella Catalunya tradicional, eficient, assenyada, discreta i honesta definida en síntesi pel "seny" en contraposició a la "rauxa". Aquesta lluita entre el seny i la rauxa és el que simbolitza Sant Jordi lluitant contra el drac. És l'ordre davant del caos. És la política de l'eficiència enfront de la del desafiament i l'amenaça. És el treball diari davant del cop de pilota. És la promesa electoral complerta davant la defraudació permanent. És, en definitiva, la Plataforma per Catalunya davant els partits fins ara majoritaris.

Per això cridem la ciutadania a sumar-se a la Plataforma per Catalunya, a ser un de nosaltres, a reivindicar un lloc en la construcció de la Catalunya del segle XXI. I, per això mateix, demanem també el vostre suport en les pròximes eleccions que seran històriques per al futur de la nostra terra.

Nosaltres tenim les mans netes! Som l'únic vot contra la immigració massiva! Nosaltres tenim les idees clares sobre com resoldre la crisi econòmica! Nosaltres sabrem com regenerar Catalunya!

I necessitem el teu vot i el teu suport perquè la teva veu sigui present en les institucions. Dóna suport a la PxC. Dóna suport al que és teu. Dóna suport als qui són com tu.

Reivindicuem aquella Catalunya tradicional, eficient, assenyada, discreta i honesta definida en síntesi pel "seny" en contraposició a la "rauxa".